

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/34/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323202394
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4323202394.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, Ľ. Štúra 53, Levice, dieťa rodičov: B. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. X, E., a A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, E., za účasti Krajskej prokuratúry Nitra, Damborského 1, Nitra, o návrhu otca na zmenu úpravy styku a návrhu matky na zákaz styku, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 6P/106/2023-758 zo dňa 11.12.2024 v spojení s Dopĺňacím rozsudkom č.k. 6P/106/2023-811 zo dňa 05.02.2025 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s Dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 6P/106/2023-811 zo dňa 05.02.2025 p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 6P/106/2023-758 zo dňa 11.12.2024 vo výroku I. zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal zmeny úpravy (rozšírenia) styku s maloletým A., nar. XX.XX.XXXX na každý párný víkend od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s prespatím a každý nepárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 13.00 hod. do 18.00 hod. a styku počas letných prázdnin, a to jeden celý týždeň od nedele do nedele s prespatím, pričom nechal na úvahu súdu, na ktorý týždeň konkrétne a v ktorom mesiaci bude styk upravený. Vo výroku II. zamietol návrh matky na zákaz styku otca s maloletým. II. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Dopĺňacím rozsudkom č.k. 6P/106/2023-811 zo dňa 05.02.2025 súd prvej inštancie doplnil rozsudok č.k. 6P/106/2023-758 zo dňa 11.12.2024 o výrok: IV. Rodičia sú povinní nahradiť trovy štátu za znalecké dokazovanie každý z nich vo výške 820,90 eur do tridsať dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 24 ods. 4, § 25 ods. 3, § 26, Zákona o rodine, § 121 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 217 ods. 1 veta prvá zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu otca a návrhu matky. Poukázal na to, že pri rozhodovaní súdu o styku je potrebné časové vymedzenie a miesto stretávania posudzovať starostlivo a zväžiť okolnosti na strane maloletého dieťaťa (jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi atď.) a na strane rodičov (ich vzájomný vzťah, časové a hospodárske možnosti, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča atď.), pričom povinnosťou súdu je sledovať vždy záujem maloletého dieťaťa s ohľadom na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom a dbať na rešpektovanie práva maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s nimi. Právna úprava

ust. § 25 ods. 3 a § 24 ods. 4 Zákona o rodine korešponduje s čl. 3 a čl. 8 Dohovoru o právach dieťaťa. Uviedol, že Listina základných práv a slobôd v čl. 32 ods. 1, ods. 4 určuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov môžu byť obmedzené a nepinoleté deti môžu byť od rodičov odlúčené proti ich vôli len rozhodnutím súdu na základe zákona. Rodičia majú rovnaké rodičovské práva a povinnosti, obaja sú zodpovední za všestranný rozvoj dieťaťa a pri ich výkone sú rovnoprávni. Vo vzťahu k návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým uviedol, že úplný zákaz styku prichádza do úvahy v prípade potenciálneho ohrozenia zdravia dieťaťa psychického, ako je šikanovanie, morálne zhadzovanie, vyhrážanie, ponižovanie, a fyzického ako je bitka, kopanie, odopieranie stravy, spánku, osobnej starostlivosti. Takéto ohrozovanie dieťaťa musí byť preukázané obhliadkou a lekárskeym vyšetrením. Pred rozhodnutím o návrhu na zákaz styku je nevyhnutné odhaliť pravý dôvod a rozlíšiť, či realizácia styku skutočne ohrozuje záujem dieťaťa alebo či ide o stav predstieraný, vyvolávaný zámerne pôsobením rodiča, ktorému je maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Zásadne nemožno zákaz styku vysloviť, ak uvádzané dôvody vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi. Vykonaným dokazovaním nemal preukázané relevantné skutočnosti, ktoré by dokazovali zanedbávanie dieťaťa zo strany otca alebo zlé zaobchádzanie otca s dieťaťom, majúce za následok zákaz styku. Z uvedeného dôvodu návrh matky na zákaz styku zamietol.

3. Vo vzťahu k návrhu otca na rozšírenie styku prihládol na vykonané dokazovanie, vrátane znaleckých posudkov z trestných konaní, ktoré súd vykonal ako listinné dôkazy, z ktorých vyplynulo, že maloletý má vytvorený pozitívny citový vzťah k obom rodičom, čo ani jeden z rodičov nerozporoval. Mal preukázané, že styk otca s maloletým sa realizuje, hoci otec tvrdí, že matka mu v stretávaní bráni, avšak práve otec nevyužíva ani určený rozsah styku. Konštatoval, že ak sa styk nemôže zrealizovať v riadnom termíne, matka otcovi umožní náhradný termín. Vyjadrenia otca, že matka mu náhradný termín za nezrealizovaný styk nikdy neposkytla vyhodnotil ako protirečivé, keď na druhej strane otec uvádzal, že náhradný termín vždy využije. Konštatoval, že komunikácia rodičov, postoj otca voči matke sa napriek uplynulému času od rozvodového konania nezmenil. Prihládol na to, že opakované snahy o poskytnutie odbornej pomoci rodičom zo strany n.o. Kľúč, či Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, spočívajúcej v snahe zabezpečiť zlepšenie komunikácie rodičov, akceptovať úlohu druhého rodiča vo výchove dieťaťa, zvýšiť kvalitu úrovne rodičovskej starostlivosti, neboli naplnené z dôvodu odmietnutia spolupráce zo strany otca. Otec v konaní namietal nezáujem matky o dohodu s ním, avšak z obsahu mailovej komunikácie, ktorou zahľucuje súd, kuratelu a zrejme aj políciu a prokuratúru, je zrejme, že má neustále tendenciu vystupovať negatívne voči matke, jej rodinným príslušníkom, ktorých obviňuje z užívania pervitínu, dopovania maloletého antidepresívami, psychickými problémami členov rodiny matky, vrátane sestry maloletého, ktorú označuje za feťáčku, vyjadruje sa k jej intímnemu životu, považuje ju za osobu, ktorá na maloletého zle vplýva. Na druhej strane si otec protirečí tvrdením, že B. má rád, veď s nimi sedem rokov žil. Bratrancov maloletého A. (deti svedkyne) nemá problém otec označiť ako "závadové" deti, hoci priznal, že ich nepozná a jedného z nich ani nevidel. Považoval za zarážajúce, že otec počas celého konania nebol schopný ani v jednom prípade vyzdvihnúť, či kladne zhodnotiť čo i len jeden aspekt starostlivosti matky o maloletého. V priebehu konania otec matku kritizoval, napádal ju, jej rodičov a sestru s manželom. Otec argumentoval, že prostredie matky nie je vhodné pre výchovu dieťaťa, pretože matka má problém s omamnými a psychotropnými látkami (znaleckým dokazovaním žiadna závislosť matky zistená nebola), rovnaký problém má aj jej staršia dcéra, čoho mal byť očitým svedkom a tieto informácie má aj od známych zo E.. Konštatoval, že predmetné útoky a postoj otca boli prezentované už od rozvodového konania a vyústili do podania trestného oznámenia na matku (a starých rodičov) za týranie dieťaťa, pričom otec doposiaľ na svojom správaní nič nezmenil. Prihládol na to, že otec už pri rozvode tvrdil, že je ochotný si zmeniť miesto výkonu práce, pracuje pre slovenskú firmu v zahraničí, ktorá ho môže vyslať pracovať na územie SR, ale doteraz sa tak nestalo. Z obsahu pripojených spisov, ako aj zo správania otca na pojednávaniach a z jeho písomných vyjadrení je zrejme jeho nevraživý postoj k matke dieťaťa, ktorú nevníma ako rovnocenného partnera, ale ako objekt vyblíjania si frustrácie z ním vnímaného nedostatočného času tráveného s dieťaťom. Otca pohoršuje, že matka poukazuje na znalecký posudok vyhotovený Mgr. Katarínou Bielikovou, ktorá dokonale popísala osobnosť otca a znalecký posudok PhDr. Lindy Katona, ktorá neodporučila styk s prespaním. Vzhľadom na tieto námietky otca a z dôvodu uplynutého času od vyšetrení, v prejednávanej veci ustanovil na vypracovanie nového znaleckého posudku znalecký ústav ako najvyššiu vedeckú inštitúciu, ktorým posudkom mohli byť prípadné zistenia, či tvrdenia z predchádzajúcich posudkov, vyvrátené. Konštatoval, že otec sa na znalecké vyšetrenie napriek snahe znalcov a súdu, a uloženej poriadkovej nedostavil a vyjadril sa, že žiadne rozhodnutie konajúcej sudkyne rešpektovať nebude. Pre absentujúce vyšetrenie otca nebolo možné realizovať vzájomnú interakciu otca s maloletým a

zodpovedať otázky položené znalcovi v tomto smere. Otec je presvedčený, že znalecké vyšetrenie a vypočutie maloletého u znalca alebo pred súdom malo byť vykonané podľa jeho predstáv a ak sa niečo nedeje podľa predstáv otca, nie je ochotný sa nikomu a ničomu prispôbiť ani rešpektovať rozhodnutie súdu. Mal za to, že v tomto smere sa v realite preukazuje zistenie znalkyne Mgr. Kataríny Bielikovej, že otec má sklon rôzne informácie dezinterpretovať podľa vlastnej logiky, je ľahostajný k názorom iných, ako aj k všeobecne platným normám a zvyklostiam, na kritiku reaguje sklúčenosťou, vyvedie ho z miery a uvedomene sa správa voči iným ignorujúco, bezohľadne a nerešpektujúco, pričom následky jeho správania sú mu ľahostajné. Poukázal na to, že už krajský súd v rozvodovom konaní konštatoval a upozorňoval, že rodičia musia v prvom rade upustiť od vzájomných obviňovaní a v záujme maloletého dieťaťa, ktoré začína trpieť pre ich nezhody psychickými a fyzickými zdravotnými problémami, nájsť spoločnú cestu tak, aby ich dieťa vyrastalo v zdravom prostredí. Až následne bude možné v širšom rozsahu upraviť styk otca s maloletým dieťaťom, a to aj s prespaním a vo väčšom rozsahu aj počas prázdnin. Odvolací súd zdôraznil, že konanie prebieha od roku 2018 a teda aj s poukazom na dĺžku konania v danej veci, pre jej zložitost' a neúmerné množstvo podaní, je pre ustálenie výchovného prostredia maloletého dôležitá vec ukončiť. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť v decembri 2022, pričom otec už v júni 2023 podal návrh na neodkladné opatrenie o rozšírení styku (ktorému ešte skôr predchádzalo podanie vo forme mailu, ktoré nedoplnil v súlade so zákonom) a mesiac na to podal návrh vo veci samej. V auguste otec podal ďalší návrh na neodkladné opatrenie, v októbri trestné oznámenie na matku, vo februári 2024 opakovane návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, námietku zaujatosti proti sudkyni vrátane trestného oznámenia, čím konanie predlžoval. Konštatoval, že matka v konaní nespochybnila, že otec má syna rád a syn má rád otca. Stotožnil sa s názorom matky, že pokiaľ by otec synovi neublížoval jeho vulgárnymi atakmi voči matke, syn by už dávno u otca prespával, pretože by z jeho správania nemal strach. Rozšírenie styku podľa nej neprichádza do úvahy, pokiaľ otec dieťaťa nezmení svoje správanie. Mal za to, že od posledného rozsudku súdu sa nezmenil ani stav maloletého. Z výpovedí účastníkov, svedkyne, znaleckých posudkov, vrátane posledného posudku PhDr. Eriky Tkáčovej z júla 2024 (vypracovaného v trestnom konaní začatého na základe trestného oznámenia otca) mal preukázané, že maloletý má vybudovaný pozitívny vzťah k otcovi, bez potreby ho devalvovať. Maloletý však vníma vzťah rodičov ako vysoko konfliktný, čo má negatívny dopad na jeho prežívanie. Ako obranný mechanizmus u neho funguje potlačenie a snaha o zidealizované vytváranie stabilnejšieho prostredia (čo sa prejavuje snahou o vytváranie rovnocennosti oboch rodičov), ktoré je preňho čitateľnejšie a zvládnuteľnejšie v rámci jeho limitov v interpersonálnom fungovaní. Vzťah voči obojmu rodičom má maloletý pozitívny, prítomný je však negatívny dopad vysokej konfliktnosti rodičov, čo vo svojom veku vníma. Následky nie je možné aktuálne jasne predikovať, dôležitý bude ďalší vývin interpersonálnych vzťahov v rodine a nastavenie týchto vzťahov v najlepšom záujme maloletého. Maloletý neudáva negatívne skúsenosti s otcom bez prítomnosti matky, spomína pozitívne zážitky s dodatkom, že u otca spať nechce. Tento postoj dieťaťa sa od začiatku nezmenil, pričom u maloletého sú stále prítomné prejavy úzkosti a neurotické prejavy. Ide o rodinne podmienené narušenie zdravého psychického vývinu z dôvodu dlhodobej nepriaznivej primárnej rodinnej situácie - vysoká konfliktnosť rodičov, kde je maloletý priamym účastníkom, čo je nad limit jeho zvládacích mechanizmov a reaguje dezorganizáciou svojej vyvíjajúcej sa osobnosti. V prípade nezlepšenia rodinnej situácie znalkyňa upozornila na negatívnu prognózu, ktorá môže u maloletého vyústiť až do poruchy osobnosti. Vzhľadom na spustené silné obranné mechanizmy idealizácie a potlačenia a silnej kontroly racia, nepovažovala znalkyňa výsluch maloletého za prínosný, pretože s veľkou pravdepodobnosťou sa u neho prejaví odpor v podobe skresľovania informácií a podávania sociálne žiaducich odpovedí. Podľa názoru súdu, uvedená prognóza znalkyne sa naplnila pri vypočutí maloletého na pojednávaní, keď odpovedal vyslovene sociálne žiaduco tak, ako sa podľa neho zrejme očakáva, že obaja rodičia sú milí, dobrí, nič zlé na seba nehovoria, ani sa vlastne o druhom rodičovi s maloletým nerozprávajú, nič by na nich nezmenil a pod. Konštatoval, že z rozhovoru s maloletým bolo zrejmé, že ho situácia nadmieru obťažuje a zaťažuje, neustále sa točil na otáčacej stoličke a nakoniec sa vyjadril, že už nič hovoriť nechce, nechce nikam chodiť a chce ísť domov. Názor ohľadne prespatia u otca maloletý nezmenil ani na súde, ani pred znalcami. Súd vzal do úvahy názor maloletého dieťaťa, z ktorého je však zrejme prítomný výrazný konflikt lojality voči otcovi, ktorého má tendenciu vykresľovať len v pozitívnom svetle. Po zvážení všetkých okolností dospel k presvedčeniu, že v najlepšom záujme dieťaťa je ponechanie doterajšej úpravy styku, pretože od posledného rozhodnutia súdu nedošlo k žiadnej zmene pomerov (k lepšiemu), ktorá by odôvodňovala rozšírenie styku otca s maloletým. Otec vďaka svojmu nenávisnému postojovi k matke a ku všetkým, ktorí sa snažia o pozitívnu zmenu alebo pomoc k tejto zmene, absolútne nerešpektuje názory iných, nedáva žiadnu záruku riadnej výchovy dieťaťa, v ktorej každému z rodičov prináleží nezastupiteľné miesto a ktoré sleduje primárny účel, a to právo dieťaťa

vyrastať v atmosfére lásky, šťastia, porozumenia a stability, v ktorom môže bezpečne prejavovať svoje city k druhému rodičovi a nebude pravidelne vystavované konfrontáciám s názormi otca na matku, jej rodinu, k čomu aj preukázateľne dochádza. Uzavrel, že maloletý intenzívne prežíva konflikt rodičov a je neprijateľné, aby do tohto konfliktu bol ktorýmkoľvek z rodičov zainteresovaný. Berúc do úvahy záujem dieťaťa (nie záujem otca) návrh otca na rozšírenie styku zamietol.

4. Návrhy otca na doplnenie dokazovania, výsluchom svedkov z rodiny matky, nepovažoval za prínosné pre rozhodnutie, ani za hospodárne, pretože navrhovaní svedkovia by vypovedali v súlade s matkou a svedkyňou B. C.. Uzavrel, že ďalšie otcom navrhované osoby nemajú s meritom veci nič spoločné. Vo vzťahu k návrhu otca na výsluch znalkyne PhDr. Kataríny Haidovej uviedol, že otec sa mal v prvom rade dostaviť na znalecké vyšetrenie, aby znalkyňa mohla vypracovať znalecký posudok kompletne s odpoveďami na všetky položené otázky. Ak by sa otec nestotožnil so závermi znalkyne alebo by vnímal rozpory, mohol navrhnúť jej výsluch. Za daných okolností výsluch znalkyne nepovažoval za potrebný. Rovnako považoval za nadbytočný výsluch pedopsychiatričky A. A., ktorej lekárske správy považoval za postačujúce. Návrhy na doplnenie dokazovania uvedené na čl. 647-648 spisu, a to výpisy z účtu matky, zdravotné záznamy jej rodinných príslušníkov, prepisy telefonických hovorov, vyšetrovacie spisy z trestných oznámení na sudkyne, úradné záznamy polície a ďalšie, vyhodnotil ako nesúvisiace s prejednávanou vecou. Na predkladané USB kľúče a CD záznamy neprihliadal a tieto neoboznamoval, pretože nie je zrejmé v akom čase, v akej situácii boli nahrávky reálne vyhotovené, ani čo ich vyhotoveniu predchádzalo. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 49 ods. 1 a § 52 CMP.

5. V súlade s ust. § 57, § 58 ods. 1 CMP, § 232 ods. 3, § 225 ods. 1, 2 CSP doplniacím rozsudkom pred nadobudnutím právoplatnosti napadnutého rozsudku rozhodol o uložení povinnosti rodičom nahradiť trovy štátu. Konštatoval, že znalecké dokazovanie bolo pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a bolo vykonané v záujme rodičov a ich dieťaťa. Vzhľadom k tomu, že znalecké dokazovanie bolo nariadené v záujme všetkých účastníkov považoval za spravodlivé, aby sa na náhrade nákladov podieľali obidvaja rodičia rovnakým dielom (každý po 820,90 eur), pričom lehotu na zaplatenie predĺžil na 30 dní prihliadajúc na výšku trov.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd zamietol návrh otca na rozšírenie styku podal odvolanie otec žiadajúc o zrušenie napadnutého rozsudku v tejto časti. Namietal porušenie jeho práv a práv maloletého, pretože predmetom pojednávania konaného na súde prvej inštancie dňa 11.12.2024 mal byť jeho návrh na rozšírenie a úpravu styku s maloletým, avšak súdom bol oboznámený, že pojednávanie bude aj o návrhu matky na zákaz styku a do konania bola prizvaná aj prokuratúra. O návrhu matky na zákaz styku nebol informovaný, nebol s ním oboznámený, nemal o ňom žiadnu vedomosť a nemal možnosť sa k nemu vyjadriť. Rovnako zástupkyňa kurately uviedla, že o návrhu matky nevedela a dozvedeli sa o ňom až na súde. Takýto postup považoval za podvodný s účelom dosiahnuť zákaz styku aj za cenu, že maloletý ho neodmieta, chce byť s otcom, potrebuje ho a nikdy sa nevyjadril, že otec rozpráva niečo na matku, ktorý argument sa nezakladá na pravde. Ak by matka chcela tvrdiť, že návrh podala na pojednávaní ústne, uvedené nie je pravdou, pretože matka o tomto návrhu nekomunikovala. O návrhu na zákaz styku bola informovaná prokurátorka, pričom matka podala na otca aj trestné oznámenie pre podozrenie z týrania maloletého. Mal za to, že prokuratúra nemohla prijať trestné oznámenie podané matkou, pretože trestné oznámenie pre podozrenie z týrania a zneužívania dieťaťa podal skôr otec a už prebiehalo vyšetrovanie. Na polícii proti nemu nefigurovalo a neevidovali trestné oznámenie od matky, čo bolo potvrdené na súde. Snažil sa opakovane pred pojednávaním kontaktovať s prokurátorkou, ktorá zastupovala prokuratúru v danej veci, čo sa mu nepodarilo. Prokurátorka na jeho žiadosť o vysvetlenie okolností ohľadom podaných trestných oznámení reagovala tým, že zastupuje prokuratúru v civilnej veci, ohľadom trestnej veci nebude komunikovať. Nesúhlasil s postupom prokuratúry ani s postupom súdu. Namietal, že na pojednávaní dňa 11.12.2024 súd pristúpil k výsluchu maloletého, s ktorým otec nesúhlasil a žiadal, aby bol maloletý vypočutý v prítomnosti rodičov. Jeho návrh sudkyňa odmietla, pohovor s maloletým vykonala osamote, kládla mu sugestívne otázky a snažila sa, aby sa o otcovi vyjadril negatívne, pričom celý rozhovor s maloletým bol len o otcovi, matku vynechali. Maloletý potvrdil, že otec sa pred ním o matke nevyjadruje negatívne, o otcovi hovoril pozitívne. Podľa jeho mienky, matka maloletého pripravila na pohovor na súde, kde bol predvolaný aj otec, maloletý bol za účelom výsluchu izolovaný pred svetom, matka ho nadopovala antidepresívami. Pred pojednávaním žiadal súd, aby bol pohovor s maloletým vykonaný v jeho domácom prostredí a v jeho prítomnosti, aby sa dozvedeli všetci pravdu. Poukázal na to, že za obdobie piatich rokov nebol maloletý vypočutý v jeho prítomnosti a pohovor bol urobený len v prítomnosti matky, s jej otcom, sestrou a maloletý bol pod ich tlakom. Nakoľko z výsluchu dieťaťa nevyplývalo, že by sa o otcovi vyjadril zle, sudkyňa do rozhodnutia uviedla, že u maloletého dochádza ku konfliktu záujmov a že má tendenciu otca opisovať len v pozitívnom svetle. Uvedené nenapísal žiaden psychológ, ide o účelové

demagógie, ktorými súd spochybňoval vyjadrenia maloletého. Mal za to, že vo finále sa robí všetko pre to, aby maloletý stratil otca a hľadajú sa argumenty proti otcovi. Maloletý je pod tlakom osôb, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti a hlavne pod vplyvom matky. Poukázal na to, že na začiatku pojednávania matka upozornila sudkyňu, že nebude vedieť, vzhľadom na ochorenie rozprávať, že žiada pojednávanie odročiť, následne však súd konal. Súd za celé pojednávanie matku nekonfrontoval, nepoložil jej žiadnu otázku, nežiadal od nej žiadne vysvetlenie a vynechal ju z pojednávania. Pojednávanie prebiehalo len medzi sudkyňou a otcom a čakalo sa na vyjadrenie dieťaťa. Opakovane žiadal o objasnenie situácie a sporných vecí, čo mu nebolo dovolené. Namietal, že sudkyňa neuviedla účelovo do zápisnice konfrontáciu medzi ním a súdom, ani ním uvádzané dôležité fakty a argumenty. Namietal, že jeho vyjadrenia sú interpretované inak, veľa vecí je prekrútených alebo sú dané do iného kontextu. Vyslovil názor, že sudkyňa vyhotovuje spis podľa svojich predstáv, pracuje s ním, rozhadzuje ho a na odvolací súd sa nedostane kompletný spis, ktorý odzrkadľuje reálne skutočnosti. Mal za to, že konanie sa vedie tak, aby maloletý s otcom nebol v kontakte a nevyšla najavo pravda, kto a v čom mu ubližuje. Podľa jeho mienky, tu dochádza k ubližovaniu dieťaťa, zneužívaniu, obchodu s detskou pornografiou zo strany matky a ľudí okolo nej. Matka má pomer s ľuďmi okolo F. G., kde si netreba objasňovať morálku a kontakty tejto skupiny, ktorá realizuje nezákonné praktiky. K uvedenému predloží dôkazy po predložení spisu odvolaciemu súdu. Žiadal, aby odvolací súd vzal do úvahy dôkazy, fakty a argumenty, detailne ich posudzoval a na základe toho rozhodol. V konaní ide o maloleté dieťa a jeho záujem, ktoré je chránené zákonmi. Záujmom dieťaťa nie je určitá skupina ľudí okolo matky, ktorá je do vecí zapletená, čo je dokázateľné. Je neakceptovateľné, že pojednávanie ohľadne jeho návrhu na rozšírenie styku s maloletým rieši otázku a rozhodnutie o zákaze styku. Vyslovil názor, že návrh matky bol utajený a mal splniť len úlohu pre rozhodnutie o zákaze styku. Mal za to, že sudkyňa plní požiadavky matky, ktorú pozná a pozná aj ľudí okolo nej. Sudkyňa vedie účelový proces na základe diktátu a objednávky, ignoruje a vedome zamlčuje fakty, argumenty a dôkazy, čím porušuje základné práva otca aj maloletého.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca žiadala odvolanie zamietnuť. Uviedla, že svoj názor na zákaz styku nezmenila. Nerozumie odvolaniu otca, v ktorom nepíše o rozšírení styku, ani jeho rozsahu, ale vyjadruje nespokojnosť s priebehom pojednávania a s porušením jeho práva a obviňuje ju z ovplyvňovania súdu. Odvolanie otca sa nesie v duchu urážok, obviňovaní, klamstiev až paranoidných výmyslov. Odmietla tvrdenia, že by ovplyvňovala súd a že sudkyňa konala v zmysle jej požiadaviek a že jej pomáhala, pretože sudkyňu nepozná, nikdy sa s ňou nestretla mimo súdu. Otec klame, jeho obvinenia sú veľmi vážne, ktoré si zdravý človek nemôže vymyslieť. Poukázala na znalecký posudok Mgr. Lindy Katona, B&B Psyché s.r.o Levice, z ktorého vyplýva, že otec je osobnosť s disharmonickou osobnostnou bázou v zmysle schoizoidity (psychopatia), so zníženým sebavedomím a pocitmi menejcennosti, je emočne a sociálne nezrelý, so sklonsmi k náladovosti, ľahko sa znepokojí, podlieha emočným rozkladom, má sklons rôzne informácie dezinterpretovať podľa vlastnej logiky, je ľahostajný k názorom iných, ako aj k všeobecne platným normám a zvyklostiam, preto je ťažké ho ovplyvniť. Otec má uvoľnené konvencie, nemá jasne stanovené hranice (mravné, morálne, hodnotové, sociálne). Znalkyňa u neho zaznamenala abnormnú mieru prekračovania hraníc aj v bežnom živote. Typickou charakteristikou otca je ohrozovanie spoločenských hodnôt, vrátane ľudského života. Otec v dôsledku pocitu jeho oslabenosti, môže mať depresívne prejavy navonok, aby vzbudzoval ľútosť okolia, prítomné sú u neho poruchy sociálneho kontaktu v smere neschopnosti fungovať v zmysluplných sociálnych vzťahoch, čo podnecuje neochota prispôbovať sa, neochota prijať zodpovednosť za seba, ani za iných, či za svoj diel viny v akejkolvek sociálnej interakcii. Otec má obmedzenú schopnosť nadväzovať a udržiavať adekvátnu sociálnu interakciu. Návrh na zákaz styku neposielala v žiadnom osobitnom podaní, ale tento písala v jej vyjadreniach súdu, ktoré sú v spise a otec sa mal možnosť s nimi oboznámiť. O zákaz styku otca s maloletým žiadala na pojednávaní dňa 11.12.2024, na ktorom bol otec prítomný, návrh počul a dostal dostatočný priestor na vyjadrenie sa k nemu, čo dokazuje aj zápisnica z pojednávania. Väčšinu času sa na pojednávaní vyjadroval otec a jeho tvrdenia, že nemal možnosť na jej návrh reagovať, sú lož. Jej poskytnutý priestor na vyjadrenie k veci považovala za dostatočný, avšak otec počas celého pojednávania reagoval a neustále dával najavo svoju nespokojnosť. Trestné oznámenie pre týranie blízkej a zverenej osoby nepodávala, ale podala trestné oznámenie na otca pre podozrenie zo spáchania trestných činov ohovárania, nebezpečného prenasledovania, neoprávneného vyhotovenia záznamov a ich

zverejnenie na sociálnej sieti s urážlivými nepravdivými opismi, neoprávnených zásahov do práv na ochranu jej osobnosti na Okresnej prokuratúre v Leviciach. V oznámení uviedla, čo otec spôsobuje synovi, pričom s prokurátorkou H. F. nebola v žiadnom kontakte a prvýkrát sa s ňou stretla na pojednávaní dňa 11.12.2024. Poprela tvrdenia, že by s maloletým manipulovala ona, jej rodina alebo ktokoľvek z kurately alebo zo súdu. Poprela, že by maloletý užíval antidepresíva a jediný kto má snahu

maloletého manipulovať je otec. Otec sa opakovane dožaduje šetrenia pomerov v jeho domácnosti ako uvádza v prirodzenom prostredí s túžbou ukázať sa ako dokonalého otca s výborným vzťahom so synom. Otec vie, že na to bolo nariadené znalecké dokazovanie, ktorého sa odmietol zúčastniť, dôvody odmietnutia pozná. Nemala obavu zúčastniť sa znaleckého dokazovania a maloletého nemusí manipulovať a ani sa nemusí báť čo dieťa povie. Maloletý vie, čo matka pre neho robí, že ho vychováva v láske, úcte k druhým a nemusí a nechce očierňovať otca v jeho očiach. Maloletý má právo na spokojný a šťastný život a povinnosťou rodičov je mu ho zabezpečiť. Otec maloletého neúnosným spôsobom zaťažuje nenávisťnými rečami o matke, jej rodine, neúnosnou intenzitou s ničivým obsahom, ktoré ho traumatizuje s hrozbou vážnych následkov. Takéto konanie berie maloletému pocit istoty a bezpečia. Uvedené vyplynulo aj zo znaleckého posudku PhDr. Kataríny Haidovej. Otec sa bojí ďalšieho znaleckého dokazovania, pretože nechce mať v ďalšom posudku uvedené, že má psychopatiu. Otec kričí, všetkých obviňuje, podáva neustále návrhy na súd, odvolania, vymýšľa si (matka žiadneho F. G. a ľudí okolo neho nepozná), obviňuje ju z detskej pornografie, čo sú závažné obvinenia, ktoré odmieta, pričom týmito závažnými obvineniami ubližuje otec aj maloletému. Na pojednávaní vyslovila prosbu, aby súd nariadil psychologické a psychiatrické vyšetrenie otca, pretože maloletého ničí (Znalecký posudok Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii spol. s r.o., znalec PhDr. Katarína Haidová, závery str. 19-23, Znalecký posudok PhDr. Tkáčová, závery), lebo je psychicky chorý (Znalecký posudok Mgr. Katarína Bieliková, závery) a trpí gemblerstvom. Je presvedčená, že otec mal byť vyšetrený. V konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie, boli vyšetrení členovia rodiny, otec sa však vyšetreniu nepodrobil, hoci podal návrh, so súdom nespolupracoval a nerešpektoval ho. Na pojednávaní dňa 11.12.2024 neodporúčala prespávanie maloletého u otca ani prokurátorka, kolízny opatrovník a ani znalkyňa, ktorá popisala ako otec traumatizuje maloletého. Na pojednávaní sa vyjadril aj maloletý, že u otca spať nechce a takéto vyjadrenie prezentoval aj v rámci znaleckého dokazovania a aj pred kolíznym opatrovníkom a hovorí to aj otcovi. Nie je pre ňu pochopiteľné, prečo otec trvá na prespávaní maloletého u neho, pravdepodobne tým realizuje nenávisť voči nej, čo vykonáva aj prostredníctvom trestných oznámení, urážok a útokov na sociálnej sieti. Otec si presadzuje svoje záujmy, na maloletého nemyslí, pri každom stretnutí ju pred dieťaťom devalvuje, vulgárne, nemravne sa o nej vyjadruje a vymýšľa si oplzlé klamstvá. Otec pravdepodobne nerozumie tomu, že takýmto správaním syna od seba odstrkáva, maloletý toto správanie už neznesie a nie je schopný tolerovať. Zo svojich chýb otec obviňuje všetkých okolo seba, ale sám za svoje konanie zodpovednosť nie je schopný uniesť. V odvolaní nie je uvedené žiadne slovo o otcovej túžbe byť so synom viac. Po dobu šesť rokov sa množstvo ľudí zaoberá výmyslami chorého človeka, ktorý si svoje povinnosti neplní. Dala do pozornosti, že otec neplatil výživné na syna, bol mu zadržaný vodičský preukaz, výživné stále nevyplatil. Počas všetkých súdnych konaní je maloletý obeťou otca, ktorý ho neprimerane zaťažuje nenávisťnými rečami voči matke a jej rodine a prebiehajúcich súdoch. Otec sa pred synom vyjadruje vulgárne, maloletý je traumatizovaný, čo potvrdil aj znalecký posudok Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. PhDr. Kataríny Haidovej. Maloletý sa jej na otca sťažuje, hovorí, že má nekontrolovateľné výbuchy zlosti, jeho správanie je agresívne a syn sa ho už bojí, správanie otca nevie tolerovať a odmieta ho. Odvolanie otca žiadala zamietnuť. 9 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca vyslovil súhlas s napadnutým rozsudkom, ktorý zohľadňuje najlepší záujem maloletého dieťaťa. Mal za to, že rozsudok súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnený a v dostatočnej miere popisuje skutkový stav veci. Požadovaná úprava styku a zákaz styku nie sú v najlepšom záujme dieťaťa, nakoľko názor maloletého k prespávaniu u otca sa nezmenil, ale súčasne sa vyjadruje, že na stretnutia s otcom sa teší.

9. Zástupkyňa Okresnej prokuratúry Levice vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako správny. Uviedla, že Okresná prokuratúra Levice podaním zo dňa 12.03.2024 vstúpila do už začatého konania o návrhu otca na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom a nariadenie neodkladného opatrenia, a to v súlade s ust. § 13 ods. 1 CMP s poukazom na § 111 písm. d/ CMP, čím realizovala svoju pôsobnosť v civilnom procese a využila svoje oprávnenie podľa § 19 odsek 2 písm. b/ zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o prokuratúre). V danej veci boli zistené skutočnosti, ktoré odôvodňovali intervenciu prokurátora do predmetného konania. Povinnosťou prokurátora a úlohou je chrániť najlepšie záujmy maloletého dieťaťa a za týmto účelom predkladať súdu dôkazy a navrhovať najvhodnejší spôsob úpravy styku s maloletým dieťaťom, pričom prokurátorka nevystupovala ako právny zástupca matky, či otca v konaní, nezastávala funkciu právneho zástupcu tej ktorej strany. V konaní nebolo zo strany prokurátorky, ktorá vstúpila do predmetného konania predložené žiadne trestné oznámenie podané zo strany matky. Prokurátorka bola dňa 09.10.2024 predvolaná súdom na pojednávanie vo veci na deň 11.12.2024, ktorého sa zúčastnili matka, otec aj

kolízny opatrovník. Obsahom predneseného návrhu matky na pojednávaní bola žiadosť na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom. Povinnosťou prokurátorky bolo sa k návrhu matky vyjadriť, okrem vyjadrenia sa v záverečnej reči k návrhu otca na rozšírenie styku s maloletým. Návrh na zákaz styku navrhla zamietnuť z dôvodu, že neboli preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zakázať styk otca s maloletým. Uviedla, že otec sa pojednávania dňa 11.12.2024 zúčastnil, mal právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam uvádzaných na pojednávaní, ako aj k prednesenému návrhu matky na zákaz styku a jeho právo na verejné prerokovanie veci bolo zachované. Mala za to, že súd konal zákonne, v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP a CMP, keď rozhodol aj o návrhu matky na zákaz styku. Zamietnutie návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým súd v napadnutom rozsudku riadne odôvodnil a správne vyhodnotil. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním relevantné skutočnosti, ktoré by dokazovali zanedbávanie dieťaťa zo strany otca alebo zlé zaobchádzanie otca s dieťaťom, majúce za následok zákaz styku s ním, najavo nevyšli. Vo vzťahu k námietke otca, že maloletý bol vypočutý na pojednávaní dňa 11.12.2024 bez prítomnosti tretích osôb poukázala na čl. 5 Zákona o rodine a na záujem dieťaťa ako prvoradé hľadisko pri rozhodovaní vo všetkých veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa. Ust. § 43 ods. 1 Zákona o rodine reguluje právo dieťaťa vyjadriť svoj názor jednak v sociálnej sfére rodinného prostredia, ale aj právo byť vypočutý v súdnych, či administratívno-právnych konaniach, ktoré sa ho týkajú. Citované ustanovenie zaväzuje príslušné orgány v konaniach, ktoré sa týkajú dieťaťa jeho názor zisťovať a prikladať mu primeranú váhu, s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť dieťaťa. Ide o vnútroštátnu transpozíciu čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Právo dieťaťa byť vypočutý vo veciach, ktoré sa ho týkajú, je upravené v § 38 CMP s tým, že zisťovanie názoru maloletého dieťaťa je podľa citovanej právnej úpravy obligatónym postupom súdu, pričom nie je podmienené vekovou hranicou ani rozumovou vyspelosťou, ale jeho schopnosťou vyjadriť sa a to primárne samostatne a priamo. Súd v danej veci postupoval podľa citovaných ustanovení 10 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

zákona a zvolil primeraný spôsob realizácie tohto výsluchu bez prítomnosti rodičov maloletého zohľadňujúc jeho vek a vyspelosť, a zákonne posúdil a prihliadol na jeho vyjadrený názor. Uviedla, že podaním zo dňa 18.10.2024 navrhla zisťovať názor dieťaťa jeho výsluchom priamo na súde. K námietkam otca ohľadom vedenia pojednávania dňa 11.12.2024 poukázala na to, že matka sa na pojednávaní vyjadрила, že sa cíti zle, súd nevzhliadol dôvod na odročenie pojednávania, vo veci vykonal riadne dokazovanie a rozhodol o každom návrhu prednesenom na pojednávaní. Týmto postupom si súd splnil povinnosť vyplývajúcu z § 23 a nasl. CMP v spojení s § 177 a nasl. CSP a vo veci zákonne rozhodol. Poukázala na vyšetrovaciu zásadu v konaniach vo veciach starostlivosti o maloleté deti, zásadu ústnosti konania a povinnosť súdu na prejednanie veci samej nariadiť pojednávanie vždy, pokiaľ nie sú splnené predpoklady pre rozhodnutie veci bez pojednávania výslovne uvedené v zákone. CSP a CMP priznáva účastníkovi súdneho konania procesné práva, ktorými mu umožňuje dosiahnuť spravodlivú ochranu jeho práv a oprávnených záujmov (napr. aj právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy a na záver pojednávania zhrnúť návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci). Je nepochybné, že v posudzovanej veci sa jedná o závažný zásah do rodičovských práv oboch rodičov, avšak skutkový stav bol dôsledne zistený a súd mal dostatok podkladov pre vydanie meritórneho rozhodnutia. Návrh otca na zmenu úpravy styku navrhovala zamietnuť z dôvodu, že toho času rozšírenie styku otca s maloletým nie je v najlepšom záujme maloletého, čo vyplývalo z vykonaného dokazovania, výsluchu maloletého, zabezpečených znaleckých posudkov v tomto konaní, ako aj z iných konaní, ktoré sú použité ako listinné dôkazy. Otec nedodržiaval styk ani doteraz upravený rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 10P/306/2018. Zo zabezpečeného znaleckého posudku v tomto konaní vyplývalo, že rozšírenie styku otca s maloletým by nebolo v záujme dieťaťa a ani samotné dieťa si zmenu neželalo. Súd prvej inštancie vo výroku I. návrh otca zamietol, čo náležite v rozhodnutí odôvodnil a poukázal okrem iného na to, že je v najlepšom záujme dieťaťa ponechanie doterajšej úpravy styku, pretože od posledného rozhodnutia súdu nedošlo k žiadnej zmene pomerov (k lepšiemu), ktorá by odôvodňovala rozšírenie styku. Súd vykonal vo veci komplexné dokazovanie a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

10. Proti Dopíňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka, ktorá žiadala o odpustenie súdnych trov štátu vo výške 820,90 eur. Uviedla, že návrh na úpravu styku podal otec krátko po rozhodnutí Krajského súdu v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému vedenom pod sp. zn. 10P/306/2018 v decembri 2022 trvajúcim štyri roky. Súdom bolo nariadené znalecké dokazovanie, o ktoré v tom čase žiadala ona, keď považovala za nevyhnutné, aby bol otec vyšetrený. Tiež žiadala o znalecké dokazovanie z dôvodu, že v trestnom konaní bol vyhotovený znalecký posudok na osobu otca Mgr. Katarínou Bielikovou, ktorá vyšetrením zistila, že A. B. má schizoidnú poruchu osobnosti, psychopatiu. V uvedenom konaní súdne trovy konania platili rodičia, včas ich uhradila. V predmetnom

konaní nežiadala o znalecký posudok a vyjadrila s ním nesúhlas, pretože maloletý bol veľa krát vyšetrovaný a vypočúvaný kuratelou a na súdoch. Počas celej doby otec vyvíjal na maloletého tlak súvisiaci so súdnymi konaniami. Nariadenie znaleckého dokazovania považovala za neopodstatnené a pre maloletého zaťažujúce, pričom už v rozsudku Krajského súdu Nitra bolo uvedené, že má byť konanie ukončené pre ustálenie výchovného prostredia dieťaťa. Napriek tomu otec podal nový návrh, na znalecké vyšetrenie sa odmietol dostať, pričom vyšetrenie v tejto veci potrebuje jedine otec. Považovala za neadekvátne, aby znášala následky konania. Uviedla, že v znaleckom posudku PhDr. Kataríny Haidovej bolo dokázané, že otec maloletého traumatizuje, na čo upozorňovala aj znalkyňa PhDr. Linda Katona. Vyslovila názor, že k pozitívnej zmene neprišlo, naopak správanie otca sa zhoršilo. Na uvedené opakovane

poukazovala, pričom znalecké vyšetrenie otca chýba. Mala za to, že z doterajších konaní, znaleckých posudkov a vyjadrení maloletého bol zrejmy neurotizujúci vplyv otca na dieťa. Nariadenie znaleckého dokazovania by bolo ďalším trápením syna. Dala do pozornosti vyjadrenie maloletého na pojednávaní, kde uviedol, že u otca nechce spať. Dôvodom jej žiadosti o odpustenie trov konania je i nepriaznivá finančná situácia, nakoľko je zamestnaná ako vychovávateľka na základnej škole, má dve deti, dcéra študuje na SPU v Nitre, matka spláca pôžičku 200 eur mesačne (dlhy spôsobené otcom, súvisiace s jeho patologickým hráčstvom).

11. Proti Doplniacemu rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec emailovým podaním zo dňa 13.03.2025. Uviedol, že už v minulosti bol vyhotovený znalecký posudok. Znaleckého dokazovania v tomto konaní sa nezúčastnil, preto by nemal platiť za posudok. PhDr. Katarína Haidová ho na vyšetrenia nepredvolala, hoci ju kontaktoval a oznámila mu, že na vyšetrenie už nemusí prísť. Na súde uviedol, že ak bude treba, záznam z telefonického hovoru s psychologičkou môže prehrať, čo mu však súd neumožnil.

12. Otec a zástupca Okresnej prokuratúry Levice sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

13. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky ponechal rozhodnutie o trovách konania v kompetencii súdu.

14. V emailových podaniach zo dňa 13.01.2025 otec uviedol, že od nového roka sa styk nerealizuje a maloletý sa v prítomnosti matky vyjadril, že nemusí za ním chodiť. Podaním z 15.01.2025 žiadal do spisu doložiť trestné oznámenie, ktoré podal na sudkyňu. Namietal systémovú zaujatosť, žiadal doložiť do spisu zvukový záznam zo stretnutia a pohovoru medzi otcom a matkou u pani I.. V podaní zo dňa 21.02.2025 uviedol, že na vyjadrenie matky k odvolaniu nebude reagovať.

15. Podaním zo dňa 28.02.2025 (emailom) otec považoval vyjadrenie okresnej prokuratúry k odvolaniu za neakceptovateľné, účelové a zavádzajúce. Keďže matka návrh na zákaz styku predniesla na pojednávaní, je zrejme, že sudkyňa musela byť priamo alebo prostredníctvom inej osoby v kontakte s matkou, ktorá ju s týmto návrhom oboznámila. Žiadal odvolací súd, aby sa oboznámil so zvukovým záznamom z pojednávania a uvedené neignoroval. Tvrdenie, že otec nedodrжал termín stretnutí s maloletým hodnotil ako zavádzajúce, keď zástupkyňa prokuratúry disponuje len prehľadom stykov vyhotovených matkou, ktorá ju klame. Nepovažoval za vhodné, aby zástupkyňa prokuratúry uvedenú tabuľku považovala za dôkaz v konaní bez jeho overenia. Spochybnil, že zástupkyňa prokuratúry bola prizvaná na súd predvolaním, pretože súd pribral prokuratúru do konania na základe podaného trestného oznámenia matky na otca, ktoré však matka popiera. Uvedené klamstvá dokazujú korupčné prostredie skupiny ľudí, ktoré okolnosti objasní pred odvolacím súdom. Emailom zo dňa 02.04.2025 informoval, že v konaní o výkon rozhodnutia sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia o styku s maloletým, pretože od januára 2025 s ním nemá umožnený kontakt. K podaniu pripojil Úradný záznam ÚPSVaR Levice zo dňa 26.03.2025 (obsahujúci komunikáciu rodičov s úradom a vysvetlenia postojov maloletého k styku s otcom) a Zápisnicu OP Levice zo dňa 01.04.2025 o podanom trestnom oznámení otcom na matku a A. A. G. v súvislosti s nariadeným výkonom rozhodnutia a neumožnením mu v styku s maloletým dňa 22.03.2025 a 23.03.2025 a s tým súvisiacim postupom kurately dňa 24.03.2025.

16. V podaní zo dňa 16.04.2025 matka uviedla, že odvolanie voči výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na zákaz styku nepodala, avšak od toho času nastali zmeny. V konaní vedenom pod sp. zn. 61Em/2/2024 sa odvolala proti nariadeniu výkonu rozsudku o styku otca s maloletým z dôvodu, že maloletý začal otca odmieťať a začal sa vyjadrovať o veciach, ktoré u otca zažíva, o čom sa doteraz bál hovoriť. Mailom obdržala od kolízneho opatrovníka záznam, z ktorého vyplýva, že maloletý sa vyjadril, že nechce chodiť k otcovi, pretože mu robí zle, kričí na neho, nadáva na celú rodinu, dvíha na neho ruky, udrel ho po zadku. Dňa 07.04.2025 bola dohodnutá spolupráca s B. J. C. (ÚPSVaR v Leviciach), ktorá je v štádiu riešenia. Pre maloletého boli zaťažujúce situácie ako stretnutie s otcom v škole, na futbalových tréningoch. U pedopsychiatricky A. K. A. požiadala o

prednostný termín, pretože psychický stav maloletého sa po udalostiach zažívaných s otcom zhoršil, začal sa pomočovať. Lekárka odporučila užívať homeopatický liek, keďže maloletý je nastavený na farmakologickú liečbu. Aj u lekárky sa maloletý vyjadril, že k otcovi nechce chodiť a lekárka psychický stav maloletého uzavrela diagnózou Adaptačné poruchy. Nemá záujem porušovať súdne rozhodnutia, ale s otcom sa nedá dohodnúť, situáciu rieši extrémne, nechce si priznať chyby, nechce sa dať vyšetriť, nepriznáva si čo maloletému spôsobuje. Otec sa dožaduje stretnutí so synom a neberie ohľad na jeho psychické problémy. Maloletý má psychické ochorenie, ktoré mu spôsobil otec, ktorý mu však bráni v odbornej pomoci a nesúhlasí, aby navštevoval psychológa A. L. (Centrum poradenstva a prevencie v Leviciach), nesúhlasí s pomocou B. J. C., v minulosti odmietol spoluprácu aj so zariadením Kľúč, n.o.. Otec jej neustále hovorí, že podá trestné oznámenie za marenie výkonu úradného rozhodnutia a nie je možné sa s ním dohodnúť. Poukázala na závery znaleckých posudkov PhDr. Kataríny Haidovej, Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii s.r.o. a PhDr. Eriky Tkáčovej (Znalecký posudok č. 13/2025 zo dňa 29.04.2024), podľa ktorých úzkostné stavy dieťaťa je potrebné riešiť s psychiatrom a zistiť či sa jedná o príznaky syndrómu týraného dieťaťa. Zdôraznila, že otec má schizoidnú poruchu osobnosti a nariadeného psychiatrického znaleckého dokazovania sa odmietol zúčastniť. Ak by bol otec vyšetrený, bola by mu nastavená liečba a mohli by nastať pozitívne zmeny. Takejto pomoci sa dožaduje už dlhodobo, ale otec nechce spolupracovať a nechce niečo zmeniť. Svoj názor na zákaz styku otca s maloletým nezmenila a tento názor má odvtedy, odkedy sa maloletý stretával s otcom sám a z otcovho traumatizovania mu začali psychické problémy (zajakávanie, tiky, v súčasnosti adaptačná porucha s prejavmi sebapoškodzovania s úzkostnými prejavmi a pomočovaním). Nikdy nebránila otcovi v styku s maloletým, pokiaľ to chcel. Nikdy syna nepresviedčala, aby s otcom nešiel, hoci bolo ťažké pozerieť sa na to, v akom stave sa vrátil od otca. Aktuálne maloletý odmieta ísť k otcovi a nie je možné ho k tomu nútiť, pretože by sa jeho psychický stav len zhoršoval.

17. V podaní zo dňa 28.04.2025 označenom ako vyjadrenie k odvolaniu matky, ktoré podala voči výkonu rozhodnutia otec uviedol, že po nariadení výkonu rozhodnutia došlo k manipulácii maloletého, aby otca odmietal a matka si zabezpečila zavádzajúcu správu od A. K. A.. S maloletým sa snažil udržiavať kontakt, vytvoril si s ním vzťah, čo syn potvrdil, styk do rozhodnutia súdu prebiehal bezproblémovo a bez konfliktu, matka sa nesťažovala a uvedené potvrdil aj kolízny opatrovník. Poprel, že by maloletého bil, ktoré tvrdenia sa matka snaží synovi vnútiť. Ak by to tak bolo, matka by to využila už v minulosti, pričom matka a jej sestra sa na súde vyjadrili, že maloletému otec fyzicky neublíži. Dal do pozornosti pripojený USB kľúč zaznamenávajúci analýzu jeho kontaktov so synom. Matka uvádza zavádzajúce a účelové tvrdenia, klamstvá a fabulované správy, preto žiadal vo veci nariadiť pojednávanie a predvolať svedkov za účelom vytvorenia si reálneho obrazu a posúdenia veci. Poukázal na pripojené jeho vyjadrenie k vyjadreniu ÚPSVaR na odvolanie matky voči uzneseniu o výkone rozhodnutia. Spochybnil lekársku správu A. K. A., ktorá pracuje len s informáciami od matky. Zdôraznil, že s maloletým nebol v kontakte štyri mesiace, netelefonuje si s ním, maloletý nie je svedkom jeho atakov na matku. Uviedol, že maloletý žije s matkou v dome s osobami požívajúcimi omamné látky, alkohol, kde dochádza ku konfliktom. Otec žije aktuálne v zahraničí, s maloletým sa nestretáva, a ak sa stretávali, všetko bolo v poriadku, nepotreboval lekárku ani k psychológa. Adaptačnú poruchu si u maloletého nikto nevšimol a sebapoškodzujúce stavy neregistrovala ani škola, znalci, pediatri a sudkyňa. Ak lekárka píše, že maloletý má poruchy spánku, nočné mory a pomočuje sa posledné dva mesiace, so synom nebol štyri mesiace. Maloletý k lekárke nechodil pravidelne, a nikdy mu nenavrholo nejaký liečebný postup. Poukázal na správu základnej školy vyhotovenú súbežne s lekárskou správou, z ktorej vyplýva, že na maloletom nič nebadali a potvrdzujú, že bol šikanovaný spolužiakom.

18. V emailových podaniach zo dňa 26.05.2025 otec zotrval na svojich tvrdeniach. Uviedol, že na matku podal trestné oznámenie pre podozrenie zo sexuálneho zneužívania maloletého a jeho týrania. Žiadal určiť striedavú starostlivosť o maloletého alebo mu určiť dostatočný kontakt so synom. Žiadal o predvolanie svedkov A. K. A., B. M. C., B. D. (riaditeľka základnej školy) a K. C. (vyšetrovatelka konala vo veci trestného oznámenia z týrania maloletého). V podaní zo dňa 25.05.2025 poukázal na pripojené správy matky z rokov 2020 a 2022 a navrhol vypočuť svedkov K. N., riaditeľ kurately v O. a A. G., kolízny opatrovník. Dal do pozornosti konanie matky počas rozvodu manželstva s poukazom na pripojený videozáznam. V podaní zo dňa 24.07.2025 informoval, že v konaní o výkon rozhodnutia kolízny opatrovník určil psychologičku B. J. C., ktorá mala s maloletým pracovať, avšak matka sa na dohodnuté termíny nedostavovala. Keďže matka tvrdí, že maloletý má nočné mory, úzkostné stavy a pomočuje sa, požiadal psychologičku školy a triednu učiteľku o sledovanie dieťaťa. Zo školy mu bolo oznámené, že na maloletom si nevšimli žiadne sebapoškodzujúce stavy, stavy úzkosti, je v poriadku. Považoval za zarážajúce, že matka školu neinformovala, že maloletý trpí adaptačnou poruchou a o jeho psychickom stave. Matke niekoľkokrát navrhol, že maloletému nájde psychológa, na čo nereagovala. Nikdy na matku

nepodal trestné oznámenie. Denne sa domáhal kontaktu s maloletým, matke písal správy, odpisovala mu, že syn kontakt odmieta. O pomoc požiadal pána N. z kurately, ktorý mu oznámil, že má rešpektovať maloletého. Uviedol, že maloletý ho nikdy neodmietal a vždy tvrdil, že otca ľúbi, chce s ním byť a styku sa dožadoval v širšom rozsahu. Nesúhlasil s postupom kurately majúca za to, že maloletého sa snažia zmanipulovať, aby sa styk nerealizoval. Podľa tvrdení matky sa psychologička vyjadrila, že maloletého naučí ako otcovi povedať nie, čo psychologička poprela. Žiadal, aby bol určený styk s maloletým aj cez prázdniny a s prespaním alternatívne, aby bol maloletý v jeho starostlivosti, prípadne v striedavej starostlivosti. V podaní zo dňa 28.07.2025 uviedol, že matku písomne žiada o styk s maloletým podľa rozsudku, dvakrát mu odpísala, že maloletý nechce, na styk s maloletým cestuje zo zahraničia, čaká pred domom matky, styk sa však nezrealizuje. Ak matku písomne žiada o styk s maloletým, dostane odpoveď, že maloletý sa nechce stretnúť.

19. Podaním zo dňa 29.07.2025 matka žiadala zohľadniť skutkový stav uvedený v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.06.2025. Uviedla, že maloletý dňa 03.07.2025 absolvoval sedenie u psychologičky B. J. C., s ktorým

postupom otec súhlasil. Podľa vyjadrenia psychologičky maloletý na sedení vysvetľoval svoje postoje aj voči otcovi, prejavil svoj názor na styk a kontakt s ním, ktorý sa od rozhodnutia súdu prvej inštancie zmenil. Maloletý prejavil vôľu vysloviť názor pred súdom (v prípade umožnenia). Otec ďalšiu spoluprácu s referátom účelovo odmietol. Psychologičkou bola oboznámená, že správu z tohto sedenia nevyhotoví a musí si ju vyžiadať súd. Z uvedeného dôvodu navrhla vyžiadať predmetnú správu zo sedenia s maloletým. Uviedla, že maloletý naďalej odmieta styk s otcom, na ktorý sa otec v určenom čase nedostavuje, okrem dňa 14.06.2025, kedy prišiel pred dom a maloletý mu oznámil, že sa s ním nechce stretnúť. Zdravotný stav maloletého sa mierne zlepšil, čo možno pripísať tomu, že s otcom nie je v kontakte.

20. V ďalších emailových podaniach otec dňa 16.09.2025 predložil komunikáciu s matkou aj ohľadom platenia výživného. Zotrval na svojich tvrdeniach a uviedol, že dňa 06. a 07.09.2025 sa realizoval styk s maloletým, ktorý bol natešený, v pohode. V priebehu dňa mu matka posielala správy a syna usmernil, aby matke odpovedal. Vyslovil názor, že nie je problém s maloletým, ale s jeho matkou. Vždy mal so synom pekný vzťah a ani po tom ako sa ho matka snažila vymazať z jeho života, syn nemá problém ísť s ním a tráviť s ním čas. Roky nemôže plniť úlohu otca a nemá vplyv na výchovu a vývoj syna. Matka mu vyčíta, že synovi nekupuje veci, pritom mu rád kúpi čokoľvek. Žiadal upraviť styk s maloletým cez týždeň, cez prázdniny a Vianoce s preberaním dieťaťa v škole. V emailových podaniach v mesiacoch september a október 2025 uviedol, že s maloletým je v častom telefonickom kontakte, syn od neho žiada peniaze, nechodí do družiny, má zrušené krúžky, po škole ide domov a trávi čas za počítačom. Matka syna manipuluje, aby sa vyjadroval, že otec ho bil. Upozornil, že v domácnosti matky sa nachádza cudzia osoba a za týmto účelom žiadal o prešetrenie pomerov kolízneho opatrovníka. Podaním zo dňa 03.11.2025 vyslovil nesúhlas s tvrdeniami matky uvedenými v jej ostatnom podaní.

21. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

22. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal námietkami otca, ktorými namietal porušenie jeho práva ako účastníka konania na spravodlivý proces. Po preskúmaní obsahu spisu v súvislosti s námietkami týkajúcimi sa rozhodovania o návrhu matky na zákaz styku s maloletým konštatuje, že zo spisu vyplýva, že podaním zo dňa 15.11.2023 matka zaslala vyjadrenie k veci, súčasťou ktorého bola jej žiadosť o zákaz styku otca s maloletým. Predmetné podanie prevzal splnomocnený zástupca otca P. A. dňa 10.12.2023. Námietku otca spočívajúcu v tvrdení, že návrh na zákaz styku matka nepodala, tento mu nebol doručený a nemal možnosť sa k nemu vyjadriť, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s procesnými ustanoveniami, keď podanie matky zo dňa 15.11.2023 doručoval všetkým účastníkom, vrátane otca, ktorý sa mal možnosť s ním oboznámiť a reagovať na neho. Nemožno prehliadnuť, že svoj návrh matka odprezentovala a predniesla aj na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 11.12.2024, ktorého sa zúčastnil aj otec. Zo zápisnice z tohto pojednávania je zrejmé, že otcovi bol poskytnutý dostatočný priestor na vyjadrenie sa k predmetu konania, t.j. aj k návrhu matky na zákaz styku, pričom zotrval na svojom návrhu. Odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie postupoval v súlade 15 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

s ust. § 33 ods. 1, 2 CMP a § 195 ods. 1 CSP, otec bol riadne vypočutý, mal možnosť reagovať na návrh matky a súdom mu bol poskytnutý dostatočný priestor na vyjadrenie aj v rámci výsluchu.

Zároveň treba uviesť, že súd prvej inštancie prihliadal na množstvo emailových podaní otca, ktorými priebežne v konaní informoval o situácii v rodine a reagoval na vyjadrenia a písomné podania matky. Nemožno zohľadniť ani námietky otca k postupu Okresnej prokuratúry Levice, pretože zo spisu je zrejmé, že Okresná prokuratúra Levice oznámila vstup do konania podaním zo dňa 12.03.2024 (doručené súdu prvej inštancie dňa 18.03.2024) v súlade s ust. § 13 ods. 1 CMP. Pokiaľ súd prvej inštancie na pojednávanie nariadené na deň 11.12.2024 predvolal aj Okresnú prokuratúru Levice, s ktorou na základe jej vstupu do konania konal, jeho postup odvolací súd vyhodnotil ako správny. Treba doplniť, že v civilnom mimosporovom procese môže prokurátor realizovať oprávnenia vyplývajúce z jeho pôsobnosti podľa zák. č. 153/2001 Z.z. v znení neskorších zmien. Pre vstup prokurátora do konania nevyžaduje zákon žiadnu osobitnú formu. Prokurátor tak môže urobiť spravidla na základe písomného oznámenia alebo priamo účasťou na pojednávaní, kde sa táto skutočnosť zaznamená a uvedie do zápisnice. Môže tak urobiť v ktorejkoľvek fáze konania a nemusí sa zúčastniť konania až do jeho skončenia. O vstupe prokurátora do konania súd nevydáva žiadne rozhodnutie. V zmysle § 93 ods. 3 CSP je prokurátor v konaní oprávnený na všetky procesné úkony, ktoré môže vykonať účastník konania, pokiaľ nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu. Obmedzenie procesnej aktivity prokurátora vyplýva zo skutočnosti, že je osobitným subjektom, ktorý nie je nositeľom subjektívnych práv a právom chránených záujmov, ktoré sú predmetom konania a ktoré má napríklad výlučne rodič, dedič, fyzická osoba so zdravotným postihnutím a pod. Vzhľadom na vstup Okresnej prokuratúry Levice do konania, bolo povinnosťou súdu prizvať ho do konania, predvolať na pojednávanie a umožniť mu vyjadriť sa k veci. Námietky otca ohľadom okolností vstupu prokuratúry do konania sú nedôvodné a nezakladajú dôvod porušenia jeho práva na spravodlivý proces. Bez ohľadu na okolnosti týkajúce sa podávaných trestných oznámení rodičmi voči sebe navzájom, odvolací súd s poukazom na stanovisko zástupkyne Okresnej prokuratúry Levice dáva do pozornosti, že do konania vstúpil na základe informácií súvisiacich s podaním trestného oznámenia jedného z rodičov. Pokiaľ otec namietal nesprávny postup súdu pri výsluchu maloletého dieťaťa na pojednávaní dňa 11.12.2024 z dôvodu, že bol zrealizovaný bez prítomnosti otca odvolací súd poukazuje na ust. § 38 ods. 1, 2 CMP, podľa ktorého ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne, názor maloletého dieťaťa zisťuje spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti a podľa povahy veci zisťuje názor maloletého dieťaťa bez prítomnosti iných osôb. Jedným z kritérií prítomnosti osôb pri zisťovaní názoru maloletého dieťaťa je teda povaha predmetu konania, keď najmä vo veciach zložitejších a tiež takých, ktoré sú závažným zásahom do postavenia dieťaťa, je dôvodné uskutočnenie zistenia názoru dieťaťa bez prítomnosti iných osôb. Pokiaľ ide o iné subjekty, ktoré majú možnosť byť účastné pri nepriamom zisťovaní názoru maloletého dieťaťa, prichádzajú do úvahy špecializované subjekty s určitými odbornými znalosťami (napr. psychológ alebo výsluch prostredníctvom znaleckého vyšetrenia). Súd pri priamom výsluchu maloletého dieťaťa musí postupovať v zmysle zásad Civilného mimosporového poriadku s využitím neformálnosti tak, aby podkladom rozhodnutia bol skutočný stav veci. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď maloleté dieťa vypočul v neprítomnosti matky a otca, len za prítomnosti kolízneho opatrovníka. Týmto postupom eliminoval negatívne okolnosti, stresové a iné faktory, ktoré by mohli maloletého zaťažovať. Napokon treba uviesť, že prítomnosť niektorého z rodičov alebo oboch rodičov pri výsluchu môže spôsobovať dieťaťu diskomfort a môže ho ovplyvniť v jeho vyjadreniach, prípadne ho vystaviť konfliktu lojality. Otec ďalej poukazoval na to, že výsluch maloletého bol v minulosti zrealizovaný v prítomnosti 16 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

matky, sestry maloletého, príp. inej osoby. K tejto námietke odvolací súd poznamenáva, že ak bol výsluch maloletého vykonaný kolíznym opatrovníkom v domácnosti matky, prípadne na ÚPSVaR Levice nepochybne matka nebola pri výsluchu prítomná. Uvedené jednoznačne vyplýva zo správ kolízneho opatrovníka zo dňa 19.09.2023 (maloletý odmietol komunikovať) a zo dňa 07.03.2022. K námietke, že súd nevyhovel návrhu otca a nevypočul maloletého v jeho domácnosti, odvolací súd uzavrel, že je vecou súdu prvej inštancie aký postup pri výsluchu dieťaťa zvolí. V tomto prípade bolo vyhovené návrhu otca a Okresnej prokuratúry Levice na vypočutie maloletého, ktorý výsluch súd prvej inštancie nariadil na pojednávaní konanom dňa 11.12.2024. Na námietky otca týkajúce sa postupu súdu prvej inštancie v súvislosti s obsahom zápisnice z pojednávania konaného dňa 11.12.2024 (namietal, že sudkyňa neuviedla účelovo konfrontáciu medzi ním a súdom, ani ním uvádzané dôležité fakty a argumenty a jeho vyjadrenia nesprávne interpretovala, veci prekrútila alebo uviedla do iného kontextu) odvolací súd neprihliadal. V tomto smere poukazuje na ust. § 175 ods. 1 CSP, podľa ktorého priebeh pojednávania sa zaznamenáva podľa § 98 a § 99. V súlade s ust. § 98 CSP súd prvej inštancie vyhotovoval zvukový záznam z pojednávania, ktorý uložil do súdneho registra. Zároveň postupoval v zmysle ust. § 99 ods. 1 CSP, keď z pojednávania spísal zápisnicu, z ktorej vyplýva, že táto obsahuje prítomnosť osôb

na pojednávani, opisanie priebehu pojednávania, uvedenie podstatného obsahu prednesov a výroky rozhodnutia. Rozhodnutie o tom, čo je podstatné a čo a ako treba zachytiť v zápisnici, je rozhodnutím sudcu alebo predsedu senátu, ktorý zápisnicu diktuje, a ktoré je limitované jeho subjektívnym vnímaním toho, čo pri úkone súdu zaznelo, a aký to má význam pre ďalšie konanie. V prípade, ak je vyhotovený zvukový záznam a zápisnica, pre ďalšie konanie, či už na súde prvej inštancie, alebo odvolacom súde pre zistenie skutočného obsahu prednesu strany alebo výsluchu svedka, znalca alebo strany konania je rozhodný obsah zvukového záznamu. V súvislosti s danou námietkou otca sa odvolací súd oboznámil so zvukovým záznamom z pojednávania konanom na súde prvej inštancie dňa 11.12.2024 a dospel k záveru o správnom postupe súdu prvej inštancie. Na danú námietku z uvedených dôvodov neprihliadal. V tejto súvislosti zároveň posudzoval námietku otca, ktorou namietal, že na začiatku pojednávania matka upozornila sudkyňu, že nebude vedieť, vzhľadom na jej ochorenie, rozprávať, žiadala pojednávania odročiť, pričom súd konal, avšak počas pojednávania matku nekonfrontoval, nepoložil jej žiadnu otázku, nežiadal od nej žiadne vysvetlenie a vynechal ju z pojednávania. Ani na danú námietku otca odvolací súd neprihliadal vyhodnociac ju ako nedôvodnú, keď zo zvukového záznamu z uvedeného pojednávania vyplýva, že súd postupoval správne, keď neakceptoval žiadosť matky o odročenie pojednávania. Z obsahu záznamu a ani zo zápisnice z pojednávania nevyplýva, že by matke nebolo umožnené vyjadriť sa na pojednávani, resp. že by súd s ňou nekomunikoval. Napokon sa odvolací súd zaoberal aj námietkou otca, ktorý vyslovil názor, že sudkyňa vyhotovuje spis podľa svojich predstáv, pracuje s ním, rozhadzuje ho. Odvolací súd udáva, že tvorba súdneho spisu a postup pri jeho tvorení sú upravené v ust. § 168 a nasl. Vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy. Po preskúmaní spisu odvolací súd zistil, že tento obsahuje podania účastníkov konania vrátane ich príloh a záznamov, úpravy súdu, zápisnice z pojednávania, znalecké posudky a dôkazy, ktoré boli súdu predložené, pričom všetky listiny a dôkazy sú v spise riadne zažurnalizované. Aj tieto námietky otca odvolací súd považoval za subjektívne a ničím nepreukázané. Odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s ustanovenia Civilného sporového a Civilného mimosporového poriadku a jeho postupom nedošlo k porušeniu práva otca ako účastníka konania na spravodlivý proces, ani k porušeniu práva maloletého dieťaťa. 17 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

23. Podľa § 26 Zákon o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

24. Pokiaľ ide o návrh otca na zmenu úpravy styku súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne dôvody, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v tomto napadnutom výroku. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí a poukazuje na ne (§ 387 ods. 2 CSP).

25. V prvom rade je potrebné uviesť, že v konaniach starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd primárne prihliada na záujem dieťaťa a jeho ochranu. Na základe vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie dospel aj odvolací súd k záveru, že nie je dôvodná zmena rozhodnutia súdu prvej inštancie o styku otca s maloletým, keď pre takéto rozhodnutie nie sú splnené podmienky. Treba zdôrazniť, že naposledy vo veci starostlivosti o maloletého rozhodoval súd rozsudkom č.k. 10P/306/2018-868 zo dňa 10.03.2022, ktorým rozviedol manželstvo rodičov, maloletého A. zveril do osobnej starostlivosti matky, oboch rodičov oprávnil maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 250 eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva, upravil styk otca s maloletým na každý páry týždeň v roku v sobotu a v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod., každý páry rok 25.12. od 10.00 hod. do 18.00 hod., každý nepáry rok 31.12. od 10.00 hod. do 18.00 hod., každý páry rok na Veľkonočnú nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepáry rok na Veľkonočný pondelok od 10.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že rodičia sú navzájom oprávnení a povinní maloletého odovzdať a prevziať v stanovený čas v mieste bydliska matky. Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 25CoP/29/2022-1184 zo dňa 14.12.2022 (právoplatný dňa 27.12.2022) napadnuté výroky o zverení, výživnom a styku a výrok o trovách konania potvrdil. Citované rozhodnutie je pre účastníkov záväzné, sú povinní na základe neho plniť a rešpektovať ho. Daným rozsudkom má otec zachované právo styku, právo budovať a rozvíjať si s maloletým vzťah a maloletý má zabezpečené právo na udržiavanie rodinných vzťahov s odlúčeným rodičom, právo na kontakt s druhým, nerezidenčným rodičom, právo na rodinu a rozvíjanie vzťahu so svojim otcom (čl. 7, 8, 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

26. Správne súd prvej inštancie vykonal dokazovanie so zameraním sa na zmenu pomerov od posledného rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletým a správne prihliadol na vykonané

dokazovanie, vrátane znaleckých posudkov z trestných konaní, ktoré vykonal ako listinné dôkazy. Súd prvej inštancie sa náležite venoval aj posúdeniu zmeny pomerov v otázke komunikácie rodičov a postoja otca so záverom, že k zmene u neho nedošlo, keď svoje správanie (útoky voči matke, obviňovanie ju z nevhodného spôsobu života, nevhodného prostredia, v ktorom s maloletým žije, dopovania maloletého antidepresívami, označovania ju za feťáčku, negatívne vystupovanie voči matke a členom jej rodiny, ktoré tvrdenia neboli v konaní preukázané) nezmenil. Postoj otca a jeho správanie vo vzťahu k matke a jej rodinným príslušníkom v priebehu celého konania a v kontexte aj so znaleckým posudkom znalkyne Mgr. Kataríny Bielikovej vyhodnotil súd prvej inštancie, na ktoré závery odvolací súd poukazuje. Treba zdôrazniť, že potreba vyhodnotenia danej okolnosti vyplývala z ostatného rozsudku súdu o styku otca s maloletým v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 25CoP/29/2022-1184 zo dňa 14.12.2022. Postup súdu prvej inštancie, ktorý vo veci nariadil znalecké dokazovanie, vzhľadom na námietky otca, plynutie času od posledného rozhodnutia 18 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

o styku a z dôvodu potreby zistenia, či závery zo znaleckých posudkov Mgr. Kataríny Bielikovej a PhDr. Lindy Katona, z ktorých dôkazov vychádzal súd pri rozhodovaní v rámci rozvodového konania rodičov (znalkyňa neodporučila styk s prespaním), je rovnako správny. Je potrebné prihliadať na Znalecký posudok č. 82/2023 zo dňa 01.09.2024 vypracovaný PhDr. Katarínou Haidovou, z ktorého vyplýva (bod 15.1. a 15.2. odôvodnenia napadnutého rozsudku), že u maloletého sú prejavy úzkosti, vnútorného napätia, pocity ohrozenia v bežných životných situáciách nepreukázali, pričom správanie otca maloletého zneisťuje z hľadiska prežívania bezpečia, stability, oberá ho o vnútorný pokoj a právo mať rado oboch rodičov, keď pre dieťa je plne prirodzené pre svoje potreby "používať" oboch rodičov. Tieto okolnosti maloletého traumatizujú a rušivo pôsobia na jeho ďalší vývin. Znalčka konštatovala, že maloletý má silnú citovú väzbu k matke ako k primárnej vzťahovej osobe, otca tiež považuje za dôležitého člena rodiny, má ho rád, teší sa na neho, majú spoločné témy, avšak traumatizuje ho devalvačný postoj otca k matke, ktorá je pre dieťa zárukou istoty a bezpečia a v tomto smere je ovplyvňované otcom proti matke. Podľa znalkyne maloletý si uvedomuje rivalizačný boj rodičov a za útočnejšieho považuje otca. Následky sa prejavujú u detskej osobnosti neurotickými symptómami, neskôr sa môžu vyskytnúť problémy napr. so sebavedomím, sebahodnotením. Matka má osobnostné predpoklady pre starostlivosť o maloletého a zabezpečenie jeho zdravého psychického vývinu, je empatická, uznáva dôležitosť otca v živote dieťaťa, uvedomuje si, že dieťa sa na otca teší, a tiež si uvedomuje toxický vplyv otcovho správania na dieťa. Psychologickým znaleckým vyšetrením matky neboli zistené ukazovatele závažnej psychickej poruchy, ani také, ktoré by odôvodňovali prípadné psychiatrické vyšetrenie pre podozrenie na závislosť od psychotropných látok. Znalčka konštatovala, že vzájomný vzťah rodičov je silne rivalizačný. Matka dieťa motivuje k stretnutiam s otcom, ktoré mu dopraje, má si ho užiť, ale cíti, že nie je autentická, jej vnútorné presvedčenie je, že otec by sa s dieťaťom nemal stretávať. Psychologickým znaleckým vyšetrením sa nepotvrdilo, že by dieťa bolo pod vplyvom liekov alebo že by bolo cielene pripravované na vyšetrenie. Podľa názoru znalkyne otec svojim toxickým vplyvom narušuje vnútornú realitu dieťaťa ohľadne prežívania bezpečia, keď hrubým spôsobom nerešpektuje matku a inštitúcie pracujúce v jeho veci, matku atakuje a devaluje, pričom následky takéhoto prístupu sa prejavujú v priebehu ďalšieho vývinu dieťaťa. V závislosti od okolností sa môže prejavovať neurotická symptomatológia (tiky, zajakavosť, desivé sny a pod.), príp. neskôr problémy so sebavedomím, sebahodnotením. Negatívny vzťah rodičov je prenášaný na dieťa, intenzita jeho vplyvu závisí aj od toho, ako je dieťa ukotvené vo svojej realite. Znalčka tiež konštatovala, že nebolo možné posúdiť vplyv rozšírenia styku vrátane prespania v domácnosti otca na psychiku maloletého, pretože znalecký ústav nedisponuje dostatkom informácií k zodpovedaniu tejto otázky a poukázala na to, že dieťa si žiadnu zmenu neželá. V súvislosti so znaleckým posudkom PhDr. Kataríny Haidovej odvolací súd v reakcii na námietky otca udáva, že znalecké dokazovanie bolo súdom nariadené v súlade s ust. § 206 CSP na posúdenie skutočností, na ktoré treba odborné znalosti v ústave, ktorý je inštitúciou vykonávajúcou znaleckú činnosť a zapísanou v zázname znalcov MS SR. Bolo povinnosťou otca v rámci znaleckého dokazovania spolupracovať a podrobiť sa znaleckému vyšetreniu. Zo spisu však vyplýva, že otec nespolupracoval, vykonával obštrukcie, na znalecké vyšetrenie sa nedostavil ani po tom ako mu bola súdom uložená poriadková pokuta. Treba uviesť, že v záujme maloletého, ale aj v záujme otca v prípade, ak sa domáha rozšírenia styku s maloletým, bolo poskytnúť náležitú súčinnosť k zabezpečeniu dôkazu, ktorý vychádza z odborného názoru znalca. Tieto okolnosti priamo nadväzujú na ostatné rozhodnutie súdu o styku otca s maloletým a na výsledky dokazovania v pôvodnom konaní. Pokiaľ otec namietal a žiadal, aby znalecké vyšetrenie bolo realizované v prítomnosti viacerých odborníkov, odvolací súd udáva, že postup znalca v rámci 19 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

jeho znaleckej činnosti je upravený osobitným predpisom (zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch), pričom znalec určuje termíny a spôsob vyšetrovni účastníkov a pri realizácii znaleckého dokazovania postupuje v súlade s uvedenými predpismi. Nemožno opomenúť, že v tomto prípade súd ustanovil na vykonanie znaleckého posudku Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. a jeho objektivitu nemožno spochybniť. Pokiaľ otec poukazoval na to, že znalkyňa PhDr. Katarína Haidová, ktorá za ústav konala, s ním nekomunikovala, resp. odmietla jeho účasť na vyšetrovaní, z obsahu spisu je zrejmé, že znalkyňa sa opakovane obracala na súd so žiadosťou o ďalší postup, keď informovala, že otec sa na znalecké vyšetrenie nedostavuje. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že práve otec spôsobil chýbajúce posúdenie a zodpovedanie niektorých otázok položených znalcovi súdom, ktoré si vyžadovali spoluprácu otca a sledovanie interakcie maloletého s otcom a ktoré mohli prípadne vyvrátiť tvrdenia a zistenia z predchádzajúcich posudkov. Znalecký posudok je z uvedeného dôvodu použiteľný len čiastočne vo vzťahu k vyšetrovaní matky a maloletého, avšak z jeho záverov jednoznačne vyplývajú vyššie uvedené skutočnosti. Odvolací súd zdôrazňuje, že znalecký posudok je jedným z dôkazov, ktorý súd vyhodnocuje vo vzájomnej súvislosti s ďalšími dôkazmi vykonanými v konaní. Súd prvej inštancie správne vzal do úvahy aj listinný dôkaz, ktorým je znalecký posudok PhDr. Eriky Tkáčovej č. 25/2024 zo dňa 30.7.2024, znalkyne z odboru psychológia (vypracovaný v trestnom konaní), z ktorého vyplýva prítomnosť negatívneho dopadu vysokej konfliktnosti rodičov na prežívanie maloletého, ktorý síce spomína pozitívne zážitky s otcom s dodatkom, že u neho spať nechce. Z tohto posudku je tiež zrejmé, že u maloletého sú prítomné prejavy disharmonicky sa vyvíjajúcej osobnosti s úzkostným prežívaním a neurotickými prejavmi. Ide o rodinne podmienené narušenie zdravého psychického vývinu z dôvodu dlhodobej nepriaznivej primárnej rodinnej situácie - vysoká konfliktnosť rodičov, kde je maloletý priamym účastníkom, čo je nad limit jeho zvládacích mechanizmov a reaguje dezorganizáciou svojej vyvíjajúcej sa osobnosti. V prípade nezlepšenia rodinnej situácie upozorňuje znalkyňa na negatívnu prognózu, ktorá vzhľadom na dedičnosť v anamnéze môže u maloletého vyústiť až do poruchy osobnosti. Tieto okolnosti a závery znalcov sú podstatnými pre posúdenie vhodnosti rozšírenia styku otca s maloletým, pretože rozhodnutie súdu vo veci starostlivosti o maloleté dieťa musí vždy v prvom rade zohľadňovať záujem dieťaťa (čl. 5 zásad Zákona o rodine). Správne súd prvej inštancie vzal do úvahy tiež snahu o poskytnutie odbornej pomoci rodičom zo strany n.o. Kľúč, či Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, a skutočnosť, že práca s rodinou bola ukončená z dôvodu odmietnutia spolupráce zo strany otca. Vo vzťahu k vyhodnoteniu zmeny pomerov od poslednej úpravy styku otca s maloletým je tiež významnou preukázaná skutočnosť, že ani stav maloletého sa nezmenil, keď sú u neho stále prítomné prejavy úzkosti a neurotické prejavy.

27. V danej veci súd prvej inštancie pristúpil k výsluchu maloletého naposledy v rámci znaleckého vyšetrovania prostredníctvom znalkyne PhDr. Kataríny Haidovej a tiež na pojednávaní dňa 11.12.2024. Zisťovanie názoru maloletého dieťaťa je jedným z dôkazných prostriedkov, ktorý je predmetom posúdenia a vyhodnotenia súdom pri jeho rozhodovaní. Daný postup súdu bol v súlade s ust. § 38 CMP, pričom treba uviesť, že maloletý bol v čase jeho vypočutia vo veku, kedy dieťa dokáže vyjadriť svoje pocity, potreby, želania, svoj vzťah ku každému z rodičov. Pokiaľ otec namietal, že maloletému boli pred výsluchom podávané antidepresíva, bol izolovaný, odvolací súd na jeho námietky neprihliadal ako na ničím nepreukázané. Odvolací súd udáva, že výsluch dieťaťa je jediným z dôkazov v konaní, ktorý je potrebné vyhodnotiť komplexne vo vzťahu ku všetkým vykonaným dôkazom. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil zisťovaný názor maloletého zo dňa 11.12.2024 s prihliadnutím aj na 20 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

závery znaleckých posudkov, vrátane posudku PhDr. Eriky Tkáčovej (č. 25/2024 z 30.07.2024), s ktorými závermi sa odvolací súd stotožňuje. Niet pochyb o tom, že maloletý má rád oboch rodičov, teda aj otca, ku ktorému má vytvorený vzťah. Túto skutočnosť potvrdila aj matka a rovnako vyplýva aj zo záverov znalcov a výsluchu maloletého. Pokiaľ otec namietal nesprávne vyhodnotenie výsluchu maloletého odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie poukazuje na záver znalkyne, podľa ktorej vzhľadom na aktuálne spustené silné obranné mechanizmy idealizácie a potlačenia a silnej kontroly racia, výsluch maloletého nemôže byť prínosný, pretože s veľkou pravdepodobnosťou sa u neho prejaví odpor v podobe skresľovania informácií a v podobe podávania sociálne žiaducich odpovedí. Daný odborný záver nie je možné spochybniť a v kontexte s výsledkami vykonaného dokazovania tento preukazuje konflikt záujmov a lojalitu maloletého voči otcovi. Nemožno súhlasiť s argumentom otca, že daný záver je účelovou demagógiou, pretože tento vyplýva z odborného záveru znalca. Rovnako treba uviesť, že pokiaľ ide o názor maloletého vo vzťahu k prespatiu u otca, tento zostal nezmenený ako vyplýva aj zo znaleckých posudkov.

28. Na ďalšie námietky otca a to vyslovené podozrenie, že dochádza k ubližovaniu dieťaťu, jeho zneužívaniu, obchodu s detskou pornografiou zo strany matky a ľudí okolo nej, že maloletý žije v domácnosti matky s osobami, ktoré majú negatívny vplyv na jeho vývin odvolací súd neprihliadal, pretože neboli v konaní preukázané.

29. Odvolací súd nespochybňuje právo otca na realizáciu styku s maloletým, ktorú má zabezpečené právoplatným a vykonateľným rozsudkom súdu. V danej prejednávanej veci však aj odvolací súd považoval za potrebné prihliadnúť na výsledky vykonaného dokazovania aj v kontexte s ostatným rozhodnutím súdu o styku otca s maloletým a dospel k záveru o správnosti rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti. Uvedené rozhodnutie zohľadňuje najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorým je ponechanie doterajšej úpravy styku, pretože od posledného rozhodnutia súdu nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala vyhoviecie návrhu otcovi. Správne súd prvej inštancie zohľadnil skutočnosť, že maloletý intenzívne prežíva konflikt rodičov a je neprijateľné, aby do tohto konfliktu bol ktorýmkoľvek z rodičov zainteresovaný. Dopĺňa, že za okolností, kedy komunikácia rodičov nie je korektná a primeraná, a táto zaťažuje maloletého, ktorý konflikt rodičov vníma, by bolo len samotné rozširovanie styku kontraproduktívne, navyiac ak maloletý odmieta prespávanie u otca. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k návrhu na rozšírenie styku, na ktoré poukazuje. V neposlednom rade udáva, že úprava styku počas bežného roka pokrýva aj režim počas letných prázdnin, čím má otec právo styku s maloletým zabezpečené.

30. Pre úplnosť považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ otec žiadal v rámci podaní v priebehu odvolacieho konania o rozšírenie styku s maloletým alebo o zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca alebo do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, odvolací súd sa jeho návrhom o zmenu zverenia nezaoberal, pretože predmetom konania bola otázka styku otca s maloletým. Nakoľko otec vo svojich podaniach zmenu zverenia navrhoval ako alternatívne rozhodnutie, odvolací súd nerozhodoval o tomto návrhu ako o zmene návrhu v odvolacom konaní.

31. Súd prvej inštancie sa vysporiadal aj s návrhmi otca na doplnenie dokazovania. Ako vyplýva z bodu 38. odôvodnenia napadnutého rozsudku tieto nepovažoval pre prínosné a hospodárne. Zároveň uviedol náležité dôvody nevyhovienia návrhom otca k 21 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

jednotlivým navrhovaným dôkazom. V postupe súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil žiaden dôvod, ktorý by zakladal jeho nesprávnosť.

32. Odvolací súd nevyhoviel návrhom otca na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní a to výsluchom A. K. A., psychiatricky, B. M. C., B. D. (riaditeľka základnej školy), K. C. (vyšetrovatelka konala vo veci trestného oznámenia z týrania maloletého), K. N., riaditeľa kurately v O. a A. G., kolízneho opatrovníka. Pokiaľ ide o výsluchy navrhovaných svedkov odvolací súd dospel k záveru, že výsledky vykonaného dokazovania postačujú pre rozhodnutie vo veci a ďalšie výsluchy svedkov by zbytočne predlžovali konanie a boli by nevhodné. Pre rozhodnutie vo veci postačujú lekárske správy A. K. A., ktoré sú založené v spise, aj stanoviská kolízneho opatrovníka, určeného pracovníka ÚPSVaR, ktorý je poverený úradom na vykonanie úkonov v danej veci. Z uvedeného dôvodu by bol ďalší výsluch A. K. A., K. N. a A. G. nadbytočný. Tiež nepovažoval za potrebné pristúpiť k výsluchu riaditeľky základnej školy, ktorú maloletý navštevuje, nakoľko správa zo školy, ktoré je vyhotovené triednou učiteľkou A. M. F. a podpísaná aj riaditeľkou školy a tiež správa zo dňa 18.10.2024 vyhotovená triednou učiteľkou A. A. D. sú súčasťou spisu a postačujú pre rozhodnutie vo veci. Za nevhodný, neúčelný a nesúvisiaci s vecou odvolací súd vyhodnotil aj navrhovaný výsluch vyšetrovatelky K. C.. V súvislosti s návrhom na výsluch znalkyne PhDr. Kataríny Haidovej odvolací súd poukazuje na ust. § 208 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak je to účelné, súd môže znalca vyslúchnuť o skutočnostiach uvádzaných v znaleckom posudku. V danom prípade odvolací súd považoval výsluch znalkyne za neúčelný, keď závery znaleckého posudku možno zohľadniť len čiastočne, pretože znalkyňa nemala možnosť zodpovedať na všetky jej položené otázky práve z dôvodu nesúčasnosti a nespolupráce otca. Rovnako odvolací súd nevyhoviel vykonaniu dôkazov a to videozáznamov (ktoré majú podľa otca údajne zaznamenávať konanie matky počas rozvodu manželstva) a záznamov (USB kľúč) obsahujúcich analýzu kontaktov otca s maloletým, pretože objektivita týchto záznamov nie je zaručená, nakoľko nie je zrejmé za akých okolností boli vyhotovené a čo ich vyhotoveniu predchádzalo. Za absolútne nedôvodné považoval odvolací súd dopĺňať dokazovanie vo vzťahu k doloženiu trestného oznámenia otca podaného na sudkyňu. Pokiaľ otec žiadal pripojiť k spisu zvukový záznam zo stretnutia rodičov u A. A. I., odvolací súd udáva, že menovaná je vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Levice, ktorá na pokyn zákonnej sudkyne vo veci v rámci prípravy vykonala stretnutie rodičov (Cochemský model) a výstup z tohto stretnutia je súčasťou súdneho spisu. Predmetný návrh otca odvolací súd preto vyhodnotil ako nedôvodný.

33. K podaniu matky zo dňa 29.07.2025, ktorým poukazovala na zmenu postoja maloletého a zhoršenie jeho zdravotného stavu, z ktorého dôvodu navrhovala vyžiadať správu od kolízneho opatrovníka z vykonaného pohovoru s maloletým a prípadne dala na zváženie vypočítať maloletého v priebehu odvolacieho konania, odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že odvolanie voči výroku rozsudku II., ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na zákaz styku otca s maloletým, matka nepodala. Samotnú zmenu postoja maloletého, ktorá nastala po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie nie je možné vyhodnotiť ako novú okolnosť pre prípadné rozhodnutie o zákaze styku otca s maloletým. Odvolací súd v tomto kontexte poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania, na základe ktorých súd prvej inštancie správne rozhodol. Matkou uvádzaná zmena postoja maloletého (matkou tvrdí odmietanie otca) je predmetom posúdenia prebiehajúceho konania o výkon rozhodnutia, v rámci ktorého má súd možnosť prijať opatrenia v záujme maloletého dieťaťa na obnovenie kontaktu dieťaťa 22 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

s druhým rodičom. Rovnako argument matky o zhoršení zdravotného stavu maloletého, nie je novým skutkovým tvrdením, keďže z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že psychický stav maloletého bol v priebehu konania na súde prvej inštancie kolísavý. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za potrebné dopĺňať dokazovanie v zmysle návrhu matky.

34. Na emailové podania otca zo dňa 28.10.2025, 03.11.2025 (identické podanie zo dňa 6.11.2025) odvolací súd neprihliadal a ostatným účastníkom konania ich nedoručoval v súlade s ust. § 374 ods. 3 CSP. Z dôvodu efektívnosti, účelnosti a rýchlosti odvolacieho konania aplikoval pravidlo, podľa ktorého sa tzv. ďalšie podania strán doručujú len vtedy, ak je to nevyhnutné na zachovanie práva účastníkov konania na spravodlivý proces.

35. Odvolací súd poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dovodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 CSP a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolatelia, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

36. Podľa § 58 ods. 1 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 58 ods. 2 CMP o nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu môže súd rozhodnúť samostatným uznesením aj po vydaní rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

38. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku je povinnosť platiť trovy konania založená na záujmovej zásade. Znamená to, že priebežne počas celého konania si každý účastník sám zo svojho platí všetky trovy konania, ktoré vznikajú osobne jemu alebo jeho zástupcovi. Trovami v tomto prípade rozumieme to, čo spadá pod dikciu ustanovenia § 251 CSP, ako aj § 47 a § 48 CMP. Trovy dôkazu začleňujeme medzi trovy konania v súlade s ustanovením § 251 CSP. Najčastejšími trovami dôkazov sú svedočné (§ 258 ods. 1 CSP), znalečné (§ 253 ods. 2, § 260 CSP) a náhrada účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov tretej osoby, ktorej súd uložil pri dokazovaní nejakú povinnosť, najmä aby predložila listinu (§ 259 CSP). Trovy, ktoré sa spájajú s vykonaním dôkazného prostriedku platí v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 CMP ten, komu v konaní vznikajú. Výnimku predstavujú len trovy, ktoré v súlade s daným ustanovením platí štát. Štát platí odmenu notára a jeho hotové výdavky pri likvidácii dedičstva v rozsahu, v akom výťažok z likvidácie nepostačuje na úhradu odmeny notára a jeho hotových výdavkov, v prípade predĺženého dedičstva, v prípade, že dedičské konanie bolo zastavené pre nemajetnosť (§ 50 ods. 3 a 4 CMP), tlmočné spojené s právom účastníka konať vo svojej materčine (§ 155 ods. 3 CSP), trovy dôkazov v konaní o spôsobilosti na právne úkony (§ 251 ods. 1 CMP) a trovy dôkazov v konaní o prípustnosti prevzatia a držania v zdravotníckom zariadení (§ 271 CMP). Od vyššie 23 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

uvedených prípadov musíme odlíšiť situácie, keď trovy konania síce platí štát, avšak v rozsahu ustanovenia § 57 CMP môže žiadať o ich náhradu. Môže ísť napríklad o situácie, keď bolo nariadené znalecké dokazovanie vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa, avšak ani jeden z účastníkov nezložil preddavok na trovy tohto dôkazu. Predtým ako dôjde k vykonaniu dôkazného prostriedku, môže súd uložiť účastníkovi, aby zložil preddavok na trovy dôkazu, pričom ide o fakultatívnu možnosť súdu. Ak

teda bolo nariadené znalecké dokazovanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, avšak ani jeden z účastníkov nezložil preddavok na trovy tohto dôkazu, súd môže rozhodnúť, že účastníkov zaviazže na náhradu trov konania, ktoré vznikli štátu a ktoré neboli kryté preddavkom. Z hľadiska dokazovania v prípadoch, kde sa uplatňuje podľa CMP vyšetrovacía zásada, nie je podmienkou vykonania dôkazu samotné zloženie preddavku. Súd môže potom rozhodnúť, ktorého z účastníkov zaviazže na náhradu trov konania, ktoré vznikli štátu.

39. V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 26.09.2023, č.k. 6P/106/2023-258 nariadil znalecké dokazovanie znaleckým ústavom z odboru psychológia, klinická psychológia detí a dospelých a z odvetvia psychiatria. K vypracovaniu znaleckého posudku ustanovil za znalca Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a psychiatrii, spol. s.r.o. so sídlom Ernestova Bašta 2 v Nových Zámkoch.

40. Uznesením č.k. 6P/106/2023-802 zo dňa 05.02.2025 súd priznal Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a psychiatrii, spol. s.r.o. znalečné vo výške 1.641,79 eur za vypracovanie Znaleckého posudku č. 82/2023 zo dňa 01.09.2024 a upravil učtáreň Okresného súdu Levice, aby Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a psychiatrii, spol. s.r.o. vyplatila priznanú odmenu za vypracovaný znalecký posudok vo výške 1.641,79 eur z rozpočtových prostriedkov súdu na účet znaleckého ústavu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2025.

41. Z obsahu spisu nie je zrejmé, že by súd rozhodol o uložení povinnosti rodičom zaplatiť preddavky na znalca a že by rozhodoval o návrhu ktoréhokoľvek z rodičov na oslobodenie od súdnych poplatkov.

42. Napadnutým rozhodnutím (doplňacím rozsudkom) súd prvej inštancie uložil rodičom povinnosť nahradiť trovy štátu za znalecké dokazovanie každému z nich vo výške 820,90 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

43. Po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie v tom, že v predmetnej veci bolo nevyhnutné pomerným spôsobom rozhodnúť o náhrade trov štátu, spočívajúcich v náhrade výdavkov vyplatených znaleckému ústavu zo štátnych finančných prostriedkov, keďže rodičia neboli súdom zaviazaní na zaplatenie preddavku na trovy znaleckého dokazovania a tieto v plnom rozsahu znášal štát. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie považuje v tomto prípade za potrebné prihliadať na predmet konania, ktorým je konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, v rámci ktorého v záujme maloletého dieťaťa a vyporiadania vzťahov v rodine súd nariadil znalecké dokazovanie za účelom zistenia či nastala zmena pomerov od posledného rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým, vzhľadom na závery predchádzajúceho konania a vykonaného dokazovania v danom konaní, či je daná potreba rozšírenia styku otca s maloletým dieťaťom, resp. aký rozsah a spôsob styku otca s maloletým bude v súlade s najlepším záujmom maloletých. Rovnako zdôrazňuje, že v konaniach vo veci maloletých detí súd postupuje 24 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

v súlade s ust. § 35 a 36 CMP, teda zisťuje skutočný stav veci a vykonáva dokazovanie aj vlastnou činnosťou, teda aj nad rámec navrhovaných dôkazov účastníkmi konania. Pokiaľ súd prvej inštancie pristúpil k nariadeniu znaleckého dokazovania, pričom z položených otázok znalcovi vyplýva nevyhnutnosť zistenia aktuálneho stavu maloletého, vzťahov v rodine a preskúmania predchádzajúcich znaleckých posudkov vypracovaných znalkyňami Mgr. Kataríny Bielikovej (znalecký posudok č. 60/2020 zo dňa 01.10.2020 a PhDr. Lindy Katona (znalecký posudok č. 21/2021 zo dňa 05.09.2021), odvolací súd konštatuje, že je vecou súdu aký postup pri ustanovení znalca zvolí a ktorého znalca ustanoví na vypracovanie znaleckého posudku.

44. Vo vzťahu k námietkam matky, že nenavrhovala nariadiť znalecké dokazovanie, odvolací súd zaoberajúc sa genézou danej prejednávanej veci uzavrel, že tieto námietky nie sú dôvodné. Pokiaľ matka poukazovala na predchádzajúce súdne konanie, predmetom ktorého bolo aj rozhodovanie o styku otca s maloletým, v ktorom konaní bol vypracovaný znalecký posudok, pričom náklady na neho hradila, danú námietku nemožno zohľadniť. Ak matka namietala, že otec podal návrh o úpravu styku v krátkej dobe po nadobudnutí právoplatnosti ostatného rozsudku o styku, odvolací súd udáva, že je vecou súdu aký postup zvolí v rámci zisťovania skutočného stavu veci (§ 35 a 36 CMP). Námietky matky týkajúce sa zbytočného zaťažovania maloletého dieťaťa v tomto smere nie sú dôvodné, keď súd prvej inštancie pre rozhodnutie vo veci zvolil nariadenie znaleckého dokazovania práve z dôvodu preverenia všetkých skutočností s ohľadom na predchádzajúce súdne konanie. Rovnako sa nemožno stotožniť s názorom matky, že takéto dokazovanie bolo nadbytočné, keď na druhej strane poukazovala na výsledky znaleckého dokazovania z ostatného konania o styku otca s maloletým. Nie je dôvodný ani argument, že otec podal návrh na zmenu úpravy styku, keď podanie návrhu je právom otca a povinnosťou súdu je zistiť skutočný stav veci. Matka ďalej argumentovala tým, že otec sa nedostavil na znalecké vyšetrenie a nie je adekvátne, aby znášala následky jeho konania. Ani daná námietka

nezakladá dôvod pre uloženie povinnosti len otcovi zaplatiť trovy znalca. Berúc do úvahy všetky uvedené dôvody odvolací súd poukazuje na to, že výsledky znaleckého dokazovania sú jedným z dôkazov, ktoré súd v kontexte ďalších dôkazov a v ich vzájomnej súvislosti pri rozhodovaní vyhodnocuje. Je nesporné, že dokazovanie v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti je vykonávané pre rozhodnutie, ktoré je súladné v prvom rade s najlepším záujmom dieťaťa. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že je dôvodné, aby sa na náhrade trov štátu vzniknutých titulom znaleckého dokazovania podieľali obaja rodičia v rovnakom pomere prihliadajúc na charakter tohto konania, konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, v ktorom vykonané dokazovanie, resp. znalecký posudok bol čiastočne podkladom rozhodnutie vo veci. Je teda jednoznačne zrejmé, že súd prvej inštancie vec posúdil z hľadiska predmetu konania a s ohľadom na potrebu zistenia skutočného stavu veci a v záujme oboch rodičov, maloletého dieťaťa a usporiadania vzťahov v rodine.

45. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď priznal štátu náhradu trov konania titulom refundácie znaleckého v rozsahu 50% voči matke a 50% voči otcovi, ktoré predstavuje u každého z rodičov sumu 820,90 eur.

46. Odvolací súd, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase jeho rozhodovania o odvolaniach rodičov (§ 217 ods.1, § 234 ods.2 CSP), musel následne preskúmané rozhodnutie vyhodnocovať aj v kontexte podania matky zo dňa 26.02.2025, v ktorom (po vydaní napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie) podala spolu s odvolaním voči 25 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

dopĺňaciemu rozsudku aj návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov. Pokiaľ ide o pomery matky uviedla, že jej finančná situácia je nepriaznivá, nakoľko je zamestnaná ako vychovávateľka na základnej škole, má dve deti, dcéra študuje na SPU v Nitre, matka spláca pôžičku 200 eur mesačne (dlhy spôsobené otcom, súvisiace s jeho patologickým hráčstvom). K návrhu na oslobodenie od súdneho poplatku pripojila potvrdenie o príjme, z ktorého vyplýva, že v mesiaci január 2025 dosiahla netto príjem vo výške 1.053,23 eur a potvrdenie o štúdiu B. C., nar. XX.XX.XXXX. Zároveň žiadala zohľadniť všetky skutočnosti uvedené v ňou podanom odvolaní proti dopĺňaciemu rozsudku. Po vyhodnotení dôvodov žiadosti matky (ktoré zároveň tvorili aj súčasť odvolania) odvolací súd nevzhladol dôvod na to, aby pri rozhodovaní o náhrade trov štátu zohľadnil sociálne pomery matky, ktoré neodôvodňujú jej oslobodenie od súdnych poplatkov, keď táto je zamestnaná a dosahuje mesačný príjem vo výške 1.000 eur netto. Dôvodom pre oslobodenie matky od súdneho poplatku nie je ani skutočnosť, že jej dcéra pokračuje v štúdiu a ani argumenty týkajúce sa nesúhlasu s nariadením znaleckého dokazovania vo veci a nespokojnosti otca so znalkyňou. Odvolací súd má za to, že preukázané príjmové pomery na strane matky, neodôvodňujú pri rozhodovaní o trovách štátu v sume 820,90 eur, na ktoré bola zaviazaná matka, prijatie úvahy o tom, že osobné, majetkové a finančné pomery matky jej túto sumu neumožňujú uhradiť. Navyše, matke bola súdom prvej inštancie určená lehota na plnenie v dĺžke 30 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorá jej dáva určitý časový priestor na úhradu nákladov, ktoré štátu v tomto súdnom konaní vznikli.

47. Súd prvej inštancie správne rozhodol o trovách konania, keď pri rozhodovaní aplikoval ustanovenie § 52 CMP.

48. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., závislom výroku III. o trovách prvoinstančného konania a vo výroku IV o trovách štátu (dopĺňací rozsudok) ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

49. Podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

50. Podľa § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

51. Odvolací súd konštatuje, že otec podal odvolanie voči dopĺňaciemu rozsudku (o náhrade trov znaleckého dokazovania) emailovým podaním zo dňa 13.03.2025, ktoré v zákonom stanovenej lehote nedoplnil. Je potrebné uviesť, že pri elektronickej podaní je zásadne treba rozlišovať, či je urobené elektronickej poštou prostredníctvom e-mailovej správy, alebo či je urobené prostredníctvom elektronickej schránky podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ustanovenie § 125 ods. 2 CSP rozlišuje podanie v elektronickej podobe, ktoré je urobené vo veci samej a ktoré nie je urobené vo veci samej. Pri elektronickej podaní vo veci samej je potrebné overiť autentickosť podania, lebo také podanie môže mať podstatné procesné následky. Preto len podanie v elektronickej podobe vo veci samej je potrebné autorizovať podľa § 23 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z.. Autorizácia takého podania sa

vykoná zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečatou, podľa § 4 a 4a 26 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise. Podanie vo veci samej v elektronickej podobe bez autorizácie je potrebné dodatočne doručiť buď v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou. Ak v tejto lehote nie je podanie vo veci samej doplnené, neprihliada sa naň. Nenastanú teda vôbec jeho účinky, konanie ním nie je začaté, skončené, ani nie je zmenený jeho priebeh a súd o ňom vôbec nerozhoduje. Súd k dodatočnému doručeniu podania nevyzýva. V zmysle ustanovenia § 123 ods. 2 CSP je podaním vo veci samej najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, alebo zabezpečovacieho opatrenia.

52. Vzhľadom k tomu, že odvolanie podané otcom voči dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie je podaním vo veci samej, pričom otec odvolanie doručil súdu prvej inštancie len emailom a toto podanie v zákonom stanovenej lehote v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením nedoplnil, odvolací súd na predmetné podanie otca neprihliadal a nezaoberal sa ním.

53. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

54. Podľa § 2 ods. 2 CMP, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

55. Podľa § 52 ods. 1 CSP, strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

56. Podľa § 49 ods. 1 CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

57. Podľa § 52 ods. 2 CSP, v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

58. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu neprekladá.

59. Po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie otec podaním doručeným súdu dňa 16.12.2024 (email zo dňa 15.12.2024) namietal zaujatosť sudkyne JUDr. Martiny Petrikovej a žiadal o jej vylúčenie z rozhodovania v danom konaní. Námietku zaujatosti odôvodnil tým, že sudkyňa koná účelovo, dochádza k masívnemu poškodzovaniu práv na spravodlivý a dôstojný súdny proces, vedome poškodzuje a ohrozuje zdravý vývin maloletého. Zákonná sudkyňa na pojednávaní dňa 11.12.2024 konala o návrhu matky na zákaz styku, ktorý mu nebol doručený, nemal možnosť sa s ním oboznámiť a vyjadriť sa k nemu a súčasne predvolala na 27 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

pojednávanie Okresnú prokuratúru Levica za účelom rozhodnúť o zákaze styku. Postupom zákonnej sudkyne došlo k nekalým praktikám, keď pojednávala o návrhu na zákaz styku, konala tak na objednávku určitej skupiny ľudí okolo matky a viedla spis v prospech matky. Zákonná sudkyňa spis rozhadzuje, kradne z neho veci a odmieta do spisu dokladovať fakty a dôkazy, ktoré ju usvedčujú z toho, že spis robí chaotickým. Sudkyňa odmietla predvolať svedkov, ktorých navrhol vypočuť za účelom ozrejmenia reálnej skutočnosti. Za päť rokov trvajúceho konania sudkyňa Kosorinová a Petriková odmietajú predvolať svedkov, sudkyňa súdi len na základe písomnej komunikácie a nie je možné zistiť skutočný stav. Uviedol, že sudkyňa predvolala na výsluch B. C., ktorá potvrdila, že plní úlohu druhej matky, objasnila v akom prostredí maloletý žije, avšak sudkyňa účelovo prehliadala negatíva na strane osôb žijúcich v domácnosti matky. Sudkyňa sa snažila roky udržať túto ženu mimo procesu, z opatrnosti jej položila len jednu otázku, pritom musela vidieť, že svedkyňa nebola psychicky v poriadku, užila antidepresíva, resp. bola pod vplyvom omamných látok a jej výpoveď bola zmesou nenávistných postojov voči nemu. Z výpovede svedkyne vyplynulo, že pre maloletého bývať v tomto prostredí predstavuje nebezpečenstvo. Zákonná sudkyňa odmietla, aby predložil na pojednávaní telefonáty s maloletým ako dôkaz preukazujúci, či je matka maloletého v poriadku, dôvodiac tým, že nevie ako dôkaz získal. Išlo však len o telefonát s maloletým, ktorý sa dá ľahko overiť. Na druhej strane sudkyňa vyhovelá návrhu matky a prijala do spisu USB kľúč obsahujúci nejaký telefonát bez toho, aby sa zaujímala o pôvod jeho získania.

Sudkyňa na pojednávaní opakovane vyhodnocovala, že sa odmietol zúčastniť znaleckého dokazovania. Uvedené sa nezakladá na pravde, pretože psychologička s ním komunikovala a na jeho žiadosť o oznámenie, kedy urobí sedenie otca so synom, mu nevedela odpovedať a argumentovala tým, že potrebuje hlavne jeho účasť. So sedením u psychologičky súhlasil pod podmienkou, že si zdokumentuje všetky testy, ktoré mu dá urobiť. Psychologička uvedené odmietla. Mal záujem o čistý posudok, preto kontaktoval psychologičku s odstupom dvoch mesiacoch, avšak ho odmietla. Telefónické rozhovory s psychologičkou chcel na súde prehrať, ale sudkyňa mu uvedené zamietla a tiež zamietla jeho návrh na predvolanie psychologičky na pojednávanie. Sudkyňa nevyhovela ani jeho návrhu na výsluch A. K. A., ktorá by vedela objasniť zdravotný stav maloletého. Sudkyňa sa nevysporiadala ani s tvrdeniami matky uvedenými v rámci znaleckých vyšetrení (ohľadom prespávania jej priateľa v jej domácnosti), ktoré boli rozdielne a matku ani nekonfrontovala s tým, aby vysvetlila svoje vyjadrenia. Na pojednávaní mu nebolo umožnené vyjadriť sa, neustále bol spochybňovaný, prerušovaný, keď chcel odhaliť identitu ľudí a skupinu, ktorá manipuluje roky súdny proces. Tiež ho sudkyňa prerušila, keď chcel konfrontovať otázkami matku. Uviedol, že päť rokov nebolo urobené šetrenie v jeho domácnosti, aby maloletý nepovedal, čo naozaj zažíva a aký má problém. Sudkyňa mu neumožnila zúčastniť sa výsluchu maloletého, ktorý bol pár dní pred pojednávaním a nariadeným výsluchom izolovaný od sveta, na vypočutie bol pripravovaný a nadopovaný liekmi a po výsluchu zostal pár dní doma, aby v škole nezistili zmeny jeho správania. Uviedol, že sudkyňa Petříková je priamo a nepriamo v kontakte s osobou, ktorá má pomer s matkou, má vplyv aj priame kontakty na ovplyvňovanie celého konania. O uvedenom svedčí aj to, že Okresný súd Levice odmietol prijať žalobu, ktorú podal na JUDr. Petříkovú a všetci sudcovia sa vylúčili ako zaujatí. Uvedené je postačujúcim dôvodom, aby JUDr. Petříková bola vylúčená z prejednávania tohto konania.

60. Po oboznámení sa s obsahom vznesenej námietky zaujatosti voči zákonnej sudkyňi JUDr. Martine Petříkovej dospel odvolací súd k záveru, že dôvody uvádzané otcom v námietke zaujatosti (t.j. ktoré sa týkajú priebehu pojednávania konanom na súde prvej inštancie dňa 28 15CoP/34/2025 15CoP/35/2025

11.12.2024, prizvania Okresnej prokuratúry Levice na pojednávanie, prejednávania návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým na danom pojednávaní, postupu sudkyne pri výsluchu účastníkov a vedenia výsluchov, nevyhovenia návrhu otca na výsluchy navrhovaných svedkov a znalkyne, predvolania a vypočutia svedkyne B. C. a hodnotenia výsluchu svedkyne otcom, pripustenia, resp. nepripustenia dôkazov (telefonáty a USB kľúč), nevysporiadania sa a nezabezpečenia konfrontácie matky s jej vyjadreniami pred znalcami, nevykonania šetrenia pomerov v domácnosti otca, neumožnenie otcovi zúčastniť sa výsluchu maloletého dieťaťa) sú odôvodnené okolnosťami spočívajúcimi v postupe sudkyne v konaní, t.j. namietanom procesnom postupe a subjektívnom pociťovaní otca o preferovaní matky v konaní. Vzhľadom k tomu, že otec namietal procesný postup a rozhodovaciu činnosť sudkyne, na dané námietky odvolací súd v súlade s ust. § 53 ods. 3 CSP neprihliadal. Pokiaľ otec poukazoval na ním podanú žalobu na Okresnom súde Levice a vylúčenie sudcov z prejednávania danej veci, uvedená skutočnosť bez ďalšieho nezakladá automaticky dôvod pre uplatnenie námietky zaujatosti podľa § 49 CSP. Napokon odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že otec tento argument uplatnil už v rámci predchádzajúcej podanej námietky zaujatosti v tomto konaní voči zákonnej sudkyňi JUDr. Petříkovej. Pokiaľ otec v námietke zaujatosti uvádza, že sudkyňa JUDr. Petříková je priamo a nepriamo v kontakte s osobou, ktorá má pomer s matkou a má vplyv aj priame kontakty na ovplyvňovanie celého konania, odvolací súd poukazuje na ust. § 52 ods. 2 CSP upravujúci náležitosti podania námietky zaujatosti voči zákonnému sudcovi. V danom prípade otec neuviedol dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, kedy sa dozvedel o dôvode vylúčenia a neuviedol dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia (uviedol len domnienku, že zákonná sudkyňa je v kontakte s nešpecifikovanou osobou, ktorá má pomer s matkou a má údajne vplyv na konanie). Otcom uvádzané dôvody námietky zaujatosti nepreukazujú vzťah sudkyne k predmetu sporu, stranám sporu alebo ich právny zástupcom (§ 49 ods. 1 CSP). Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, odvolací súd s poukazom na ust. § 52 ods. 2 CSP neprihliadal.

61. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 CMP s použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 57 CMP.

62. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).